

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำวิจัยสภาพ ปัญหาและผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้แนวทางจากการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ บทความ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้
 - 1.1 ความหมายการจัดการเรียนรู้
 - 1.2 หลักทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ทั่วไป
 - 1.3 รูปแบบของการจัดการเรียนรู้
2. การจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการของ กศน.
 - 2.1 การจัดการเรียนรู้รูปแบบพบกลุ่ม (Group)
 - 2.2 การจัดการเรียนรู้รูปแบบโฮมสคูล (Home School)
 - 2.3 การจัดการเรียนรู้รูปแบบกึ่งโฮมสคูล (Semi Home School)
3. พระราชบัญญัติการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2556
4. นโยบายการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
 - 4.1 นโยบายและจุดเน้นสำนักงาน กศน.เกี่ยวกับคนพิการประกอบด้วย
 - 4.2 การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ 9 ประเภท
 - 4.3 สิทธิและกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาคนพิการ
5. ผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้
 - 5.1 ความหมายของคำว่าผลสำเร็จของการจัดการเรียนรู้
 - 5.2 ผลสำเร็จในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการเรียนรู้นอกระบบฯ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สำหรับนักศึกษาคนพิการ

6. บริบทสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
จังหวัดสกลนคร

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยในประเทศ

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1.รูปแบบการจัดการเรียนรู้

1.1 ความหมายของการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ ไม่ได้เป็นเพียงการถ่ายทอดเนื้อหาวิชา โดยใช้วิธีการบอก
ให้จดจำ และนำไปท่องจำเพื่อการสอบเท่านั้นแต่การจัดการเรียนรู้เป็นศาสตร์อย่างหนึ่ง
ซึ่งมีความหมาย ที่ลึกซึ้งกว่านั้น กล่าวคือ วิธีการใดก็ตามที่ผู้สอนนำมาใช้เพื่อให้ผู้เรียน
เกิดการเรียนรู้ เรียกได้ว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ นักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้
ความหมายของการจัดการเรียนรู้ในทัศนะต่างๆ ดังนี้

วิชัย ประสิทธิ์วุฒิมิเวช (2542: 255) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เป็น
กระบวนการที่มีระบบระเบียบครอบคลุมการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียน
รูจนถึงการประเมินผล

ฮูและดันแคน (Hough & Duncan, 1970: 144) อธิบายความหมายของ
การจัดการเรียนรู้ ว่าหมายถึง กิจกรรมของบุคคลซึ่งมีหลักและเหตุผล เป็นกิจกรรมที่
บุคคลได้ใช้ความรู้ของตนเอง อย่างสร้างสรรค์ เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้และ
ความพึงพอใจ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ จึงเป็นกิจกรรมในแง่มุมต่างๆ 4 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตร (Curriculum) หมายถึง การศึกษาจุดมุ่งหมายของ
การศึกษาค้นคว้าในจุดประสงค์รายวิชาและการตั้งจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ที่
ชัดเจน ตลอดจนการเลือกเนื้อหา ได้เหมาะสมสอดคล้องกับท้องถิ่น

2. ด้านการจัดการเรียนรู้ (Instruction) หมายถึง การเลือกวิธีสอนและ
เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุถึงจุดประสงค์การเรียนรู้
ที่วางไว้

3. ด้านการวัดผล (Measuring) หมายถึง การเลือกวิธีการวัดผลที่
เหมาะสมและสามารถ วิเคราะห์ผลได้

4. ดานการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ (Evaluating) หมายถึง ความสามารถในการประเมินผลของการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดได้ กูด (Good, 1975: 588) ได้อธิบายความหมายของการจัดการเรียนรูวากการจัดการเรียนรู้ คือ การกระทำอันเป็นการอบรมสั่งสอนผู้เรียนในสถาบันการศึกษา

ฮิลล์ (Hills, 1982: 266) ให้คำจำกัดความของการจัดการเรียนรู้ไววากการจัดการเรียนรู้ คือกระบวนการให้การศึกษากับผู้เรียน ซึ่งต้องอาศัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

มอร์ (Moore, 1992: 4) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ไววากการจัดการเรียนรู้ คือพฤติกรรมของบุคคลหนึ่งที่ยพยายามช่วยให้บุคคลอื่นใดเกิดการพัฒนาดนในทุกดานอย่างเต็มศักยภาพนอกจากนั้นยังมีผู้ให้ความหมาย ของการจัดการเรียนรู้ไวอีกหลายทัศนะ เช่น การจัดการเรียนรู้ คือ การจัดสถานการณ์ สภาพการณ์ หรือกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ อันก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้งาย ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความเจริญ งอกงามและพัฒนาการทั้งทางกายและทางสมอง อารมณ์และสังคม การจัดการเรียนรู้ คือการอบรมผู้เรียนโดยการจัดกิจกรรม อุปกรณ์และการแนะแนว ให้กับผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ คือ การจัดประสบการณ์ ให้แก่ผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ คือ การช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และความสามารถในการนำ ความรู้นั้นไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ การจัดการเรียนรู้ คือ การจัดกิจกรรมต่างๆให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมการ จัดการเรียนรู้ คือ การแนะแนวทางให้ผู้เรียนคนพบความรู้ด้วยตนเองการจัดการเรียนรู้ คือ การจัดสรรประสบการณ์ที่เลือกสรรแล้วเป็นอย่างดีให้กับผู้เรียนจากความหมายของการ จัดการเรียนรู้ที่กล่าวมานี้จะเห็นได้วากการจัดการเรียนรู้ มีความหมายครอบคลุมทั้งดาน วิธีการ กระบวนการและตัวบุคคล ดังนั้น จึงอาจสรุปความหมายของการจัดการเรียนรู้ได้ วากการจัดการเรียนรู้คือกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อที่จะทำให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของผู้สอน

จากความหมายของการเรียนรู้ ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

การจัดการเรียนเป็นศาสตร์อย่างหนึ่งที่มีความหมาย เพื่อทำให้เกิดการ เรียนรู้ เช่น กระบวนการที่มะระบบระเบียบครอบคลุมตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนรู้ และเป็นกิจกรรมที่มีหลักการและเหตุผลที่ใช้ความรู้ของตนเองอย่างสร้างสรรค์ เพื่อ สนับสนุนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ดานหลักสูตร ที่ตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ ชัดเจนและมีเนื้อหาที่ครอบคลุมและเหมาะสม ดานการจัดการเรียนรู้ คือการเลือกวิธีการ สอนและเทคนิคในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม และให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียน

ที่ตั้งไว้ ด้านการวัดผล คือการเลือกวิธีวัดผลที่มีความเหมาะสมและสามารถวิเคราะห์ได้ ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ คือการกระทำที่สามารถวัดผลการจัดการเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ ตัวชี้วัด ของแต่ละสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดกำหนดไว้ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับสถานการณ์ สภาพการณ์ หรือกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีผลต่อพัฒนาการทางกาย และทางสมอง อารมณ์และสังคม และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.2 หลักทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

มีนักจิตวิทยาหลายท่านให้ความหมายของการเรียนรู้ไว้ดังนี้

คิมเบิล (Kimble , 1964) "การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างถาวรในพฤติกรรมอันเป็นผลมาจากการฝึกที่ได้รับการเสริมแรง"

ฮิลการ์ดและเบาเวอร์ (Hilgard & Bower, 1981) "การเรียนรู้เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเป็นผลมาจากประสบการณ์และการฝึกทั้งนี้ไม่รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมที่เกิดจากการตอบสนองตามสัญชาตญาณฤทธิ์ของยาหรือสารเคมีหรือปฏิกิริยาสะท้อนตามธรรมชาติของมนุษย์ "

คอนบราช (Cornbrash) "การเรียนรู้เป็นการแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงอันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลประสบมา "

พจนานุกรมของเว็บสเตอร์ (Webster 's Third New International Dictionary) "การเรียนรู้คือกระบวนการเพิ่มพูนและปรุงแต่งระบบความรู้ทักษะนิสัยหรือการแสดงออกต่าง ๆ อันมีผลมาจากสิ่งกระตุ้นอินทรีย์โดยผ่านประสบการณ์การปฏิบัติหรือการฝึกฝน"

ประติพัทธ์ อุปรมย์ (2540, หน้า 121) การเรียนรู้คือการเปลี่ยนแปลงของบุคคลอันมีผลเนื่องมาจากการได้รับประสบการณ์โดยการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นเหตุทำให้บุคคลเผชิญสถานการณ์เดิมแตกต่างไปจากเดิมประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหมายถึงทั้งประสบการณ์ทางตรงและประสบการณ์ทางอ้อม ประสบการณ์ทางตรงคือประสบการณ์ที่บุคคลได้พบหรือสัมผัสด้วยตนเองเช่นเด็กเล็ก ๆ ที่ยังไม่เคยรู้จักหรือเรียนรู้คำว่า "ร้อน" เวลาที่คลานเข้าไปใกล้กาน้ำร้อนแล้วผู้ใหญ่บอกว่าร้อนและห้ามคลานเข้าไปหาเด็กยอมไม่เข้าใจและคงคลานเข้าไปหาอยู่อีกจนกว่าจะได้ใช้มือหรืออวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายไปสัมผัสกาน้ำร้อนจึงจะรู้ว่ากาน้ำที่วางร้อนนั้นเป็นอย่างไรต่อไปเมื่อเขาเห็นกาน้ำอีกแล้วผู้ใหญ่บอกว่ากาน้ำ นั้นร้อนเขาจะไม่คลานเข้าไปจับ

กาแน่นั้นเพราะเกิดการเรียนรู้คำว่าร่อนที่ผู้ใหญ่ออกแล้วเช่นนี้กล่าวได้ว่าประสบการณ์ตรงมีผลทำให้เกิดการเรียนรู้เพราะมีการเปลี่ยนแปลงที่ทำให้เผชิญกับสถานการณ์เดิมแตกต่างไปจากเดิมในการมีประสบการณ์ตรงบางอย่างอาจทำให้บุคคลมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมแต่ไม่ถือว่าเป็นการเรียนรู้ได้แก่

1. พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงเนื่องจากฤทธิ์ยาหรือสิ่งเสพติดบางอย่าง
2. พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงเนื่องจากความเจ็บป่วยทางกายหรือทางใจ
3. พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงเนื่องจากความเหนื่อยล้าของร่างกาย
4. พฤติกรรมที่เกิดจากปฏิกิริยาสะท้อนต่างๆ ประสบการณ์ทางอ้อมคือประสบการณ์ที่ผู้เรียนมิได้พบหรือสัมผัสด้วยตนเองโดยตรงแต่อาจได้รับประสบการณ์ทางอ้อมจากการอบรมสั่งสอนหรือการบอกเล่าการอ่านหนังสือต่างๆ และการรับรู้จากสื่อมวลชนต่างๆ

1.3 รูปแบบการจัดการเรียนรู้

หมายถึงแผนงานหรือรูปแบบที่ออกมาเพื่อใช้จัดการเรียนรู้ในลักษณะที่ผู้เรียนและผู้สอนเผชิญหน้ากัน (Face-to-face teaching) ในห้องเรียนหรือในการจัดการเรียนรู้เสริมความรู้และเป็นรูปแบบที่ใช้ในการจัดทำสื่อการจัดการเรียนรู้ซึ่งรวมถึงหนังสือพิมพ์วีดิทัศน์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่างๆ ตลอดจนกำหนดการจัดการจัดการเรียนรู้ระยะยาวแต่ละรูปแบบการจัดการเรียนรู้จะให้แนวทางการจัดการจัดการเรียนรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์ด้านต่างๆ ที่กำหนดไว้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทั่วไป 6 รูปแบบ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่บรูซจอยส์และมาร์ชาเวล 6 รูปแบบได้แก่

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ความคิดรวบยอด (Concept Attainment Model) ใช้ฝึกวิธีการรวบรวมความรู้เข้าเป็นความคิดรวบยอดนักทฤษฎีคือเจอโรมบรูเนอร์ (Bruner, 1961)
2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้การฝึกถามคำถาม (Inquiry Training Model) ใช้ฝึกความเข้าใจในเหตุและผลความสามารถในการค้นคว้าหาข้อมูลการสร้างสมมติฐานการพิสูจน์สมมติฐานแล้วจึงสร้างคำอธิบายหรือทฤษฎีขึ้นนักทฤษฎีคือริชาร์ด ซุซแมน (Such man, 1962)

3. รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิคการจำ (Memory Model) ใช้ฝึกเทคนิคในการจำข้อมูลนักทฤษฎีคือแฮร์รี่ลอเรนซ์และเจอร์รี่ลูคัส (Loraine and Lucas, 1974)
4. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ความคิดสร้างสรรค์ (Synaptic Model) ใช้ฝึกทักษะการคิดสร้างสรรค์และการคิดร่วมกันในกลุ่มเหมาะสำหรับกิจกรรมแก้ปัญหาและการจัดการเรียนรู้เขียนนักทฤษฎีคือวิลเลียมกอร์ดอน (Gordon, 1961)
5. รูปแบบการจัดการเรียนรู้การสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม (Group Investigation Model) ใช้ฝึกการทำงานร่วมกันแบบประชาธิปไตยฝึกวิธีการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองนักทฤษฎีคือจอห์นดีวีย์และเฮอริเบิร์ตเทลเลน (Dewey, 1971; Thelene, 1960)
6. รูปแบบการจัดการเรียนรู้การตัดสินใจอย่างฉลาด (Jurisprudential Inquiry Model) ใช้ฝึกการตัดสินใจอย่างฉลาดในเรื่องที่เป็นปัญหาของสังคมนักทฤษฎีคือเจมส์เซฟเวอร์และโธมัสโอลิวเวอร์ (Shaver, 1966 ; Oliver, 1980) แต่ละรูปแบบการจัดการเรียนรู้จะมีลำดับขั้นตอนและมีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เฉพาะแบบเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมเฉพาะด้านที่ต้องการแต่ละรูปแบบ

2. การจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการสังกัดสำนักงานสง

2.1 การจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการของ กศน. จัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ เพื่อใช้ในการพัฒนากระบวนการคิดและทักษะประสบการณ์ที่เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษสำหรับคนพิการ ครอบครัวคนพิการและผู้ดูแลคนพิการอย่างต่อเนื่อง ให้เป็นการพัฒนาโครงสร้างทางการเรียนรู้ของครอบครัวคนพิการ 3 แบบ คือ (สำนักงาน กศน. กลุ่มเป้าหมายพิเศษ , 2556, บทคัดย่อ) ดังนี้

2.1.1 การจัดการเรียนรู้แบบพบกลุ่ม (Group) สำหรับคนพิการ หมายถึง การจัดการเรียนรู้เฉพาะคนพิการ ที่สามารถเดินทางมาเรียนร่วมกันได้ที่ศูนย์การเรียนรู้สำหรับคนพิการ พบกลุ่มกับครูผู้สอนคนพิการโดยตรงสัปดาห์ละ 9 ชั่วโมงโดยการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) และสอนเสริมในเนื้อหาที่ไม่สามารถเรียนได้ทันโดยการกำหนด การเรียนรู้แบบพบกลุ่มสำหรับคนพิการเป็นการจัดการศึกษาที่เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นหลักมีการจัดการเรียนการสอน

เพื่อนหาสิ่งที่ได้ไปศึกษาค้นคว้าแล้วนำมาเสนออภิปรายและสรุปร่วมกันในลักษณะ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ทั้ง 3 ระดับ เช่น ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.1.2 การจัดการเรียนรู้แบบโฮมสคูล (Home school) หมายถึงการจัดการ เรียนรู้ภายในครอบครัวที่บ้านได้ตลอดเวลาโดยขอใช้หลักสูตรที่มีมาเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการกระบวนการเรียนรู้โดย พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลคนพิการเป็นคนจัด กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการศึกษาอีกทางเลือกหนึ่งที่พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้เปิดโอกาสให้ครอบครัวที่ต้องการจัดการศึกษาให้แก่บุตรหลาน ตามแนวคิดของตนเองและยังให้สิทธิ์ที่จะได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐ สำหรับการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานอีกด้วยโฮมสคูลจะต้องเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้ถูกวางแผนขึ้น อย่างตั้งใจสำหรับเด็กที่เป็นสมาชิกในครอบครัว โดยกิจกรรมส่วนใหญ่เกิดขึ้นในบ้านและ สภาพการณ์แบบครอบครัว แล้วทำให้บ้านกลายเป็นบ้านแห่งการเรียนรู้ มีพ่อแม่ ผู้ปกครองทำหน้าที่เสมือนครู หรือผู้กำกับดูแลกิจกรรมที่จัดขึ้นที่บ้านและแหล่งการเรียนรู้ ต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้มาสู่ลูกการจัดการศึกษาในลักษณะนี้ จะเอื้อเพื่อ ต่อพ่อแม่ที่สนใจและต้องการจัดการศึกษาให้กับลูกด้วยตนเองโดยประกอบด้วยดังนี้

1. กิจกรรมแบบโฮมสคูล (Homeschool) การเรียนแบบโฮมสคูลเริ่มจาก ความสนใจของเด็ก ถ้าเด็กสนใจเลี้ยงสัตว์ ก็อาจเริ่มจากการหาสัตว์เลี้ยง เช่น ไก่แจ้ นก ปลา สัตว์น้ำต่างๆ มาเลี้ยง ให้เขาเป็นคนให้อาหารได้รับผิชอบและขยายความรู้เพิ่มเติม ด้วยการพาไปดูการซื้อขายปลา พาไปลงบ่อจับปลาได้พูดคุยกับชาวบ้านผู้มีประสบการณ์ หรือถ้าเด็กเริ่มมีความสนใจอะไร พ่อแม่ต้องเป็นผู้กระตุ้นให้ทดลองทำ ทดลองศึกษาด้วย ตนเอง หรือคอยหาข้อมูลให้ เพื่อให้เกิดการต่อยอดไปสู่ความรู้เรื่องใหม่ๆ ต่อไปอยู่เรื่อยๆ (สำนักงาน กศน.กลุ่มเป้าหมายพิเศษ 2556)

2. พ่อแม่แบบโฮมสคูล (Homeschool) การริเริ่มที่จะจัดการศึกษาแบบ โฮมสคูลสำหรับลูกนั้นพ่อแม่ผู้ปกครองต้องเตรียมตัวและมีความพร้อมและมีความตั้งใจ ชัดเจนหนักแน่นและเห็นพ้องต้องกันอย่างแท้จริงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจถึง การศึกษาทางเลือกนี้ให้ดีกว่าก่อนและต้องสำรวจความพร้อมของตนเองด้วยว่ามีจิตใจมุ่งมั่น ที่จะทำหน้าที่ครูของลูกให้เวลากับการเรียนรู้ของลูกอย่างเต็มที่ มีความพร้อมที่จะเรียนรู้ ร่วมไปกับลูกใฝ่รู้และตั้งใจที่จะศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนตลอดเวลาและต้องเป็น นักจัดการที่ดี ทั้งการวางแผนการเรียนรู้ของลูกการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมของบ้านให้เอื้อต่อ การเรียนรู้ การจัดโอกาสให้ลูกได้มีปฏิสัมพันธ์กับเด็กด้วยกันเพื่อมีทักษะทางสังคม การ

ค้นคว้าหาแหล่งเรียนรู้ทั้งสถานที่และตัวบุคคล การติดต่อประสานงานกับกลุ่มโฮมสคูล กลุ่มสนับสนุน โรงเรียนที่ลูกจะขึ้นทะเบียนเพื่อการเทียบโอนกับระบบโรงเรียนต้องรักษา วินัยทั้งกับตนเองและลูกจริงจังในการเรียน มิฉะนั้นการเรียนรู้ก็อาจจะล้มเหลวได้และต้อง เข้าใจพัฒนาการตามวัยของลูก เพื่อจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องตามช่วงวัยเช่น ในวัยแรกเกิดถึงวัยอนุบาลเป็น ช่วงเวลาของการสร้างเสริมพัฒนาการต่างๆ ด้าน เพื่อเป็น รากฐานที่ถูกต้องมั่นคงของชีวิต ในระดับประถมศึกษาเป็นเวลาแห่งการเรียนรู้พื้นฐาน ทุกวิชาและพัฒนาจริยธรรม พอถึงช่วงมัธยมศึกษาก็เป็นช่วงเวลาแห่งการสำรวจ ค้นหา ความสนใจและความถนัดเป็นต้นพร้อมจะให้เวลาคุณภาพกับลูก ในการอบรมปมนิสัยลูก สอดแทรกผ่านกิจกรรมการเรียนรู้หรือการใช้ชีวิตประจำวัน เช่น งานบ้านอย่างการล้าง จาน ก็ช่วยฝึกเด็กให้รู้จักหน้าที่ที่รับผิดชอบต่อตัวเอง ต่อส่วนรวมคือคนในบ้านนั่นเอง เด็กจำเป็นต้องได้พัฒนาตัวเองในทุกแง่มุมไม่ใช่แค่เรื่องวิชาการ แต่รวมถึงเรื่องของทักษะ ชีวิต จริยธรรม ต้องฝึกลูกให้มีความมั่นคงทางความคิด ทางอารมณ์ และการแก้ปัญหา เฉพาะหน้า พร้อมปรับตัวเข้าสังคมได้ เป็นเรื่องใหญ่ที่จะต้องเข้าไปตลอดชีวิต

ขั้นตอนการเรียนการสอนแบบโฮมสคูล (Home school) ปัจจุบัน กระทรวงศึกษาธิการลงนามในกฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยครอบครัว พ.ศ.2547 แล้ว โดยจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1. เตรียมความพร้อมโดยศึกษาข้อมูลความรู้ในระดับพัฒนาการของ ลูกและค้นหาความสนใจพิเศษ
2. ยื่นขอข้อมูลและระเบียบการได้จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตามที่คุณอาศัยอยู่เพื่อทำหลักสูตรหรือแผนการสอนของลูก
3. หลักฐานวุฒิการศึกษาของผู้ปกครองต้องไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนปลายหรือเทียบเท่า
4. หากเด็กมีความบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น อ่อนคณิตศาสตร์ ทางเขตจะให้ระยะเวลาซ่อมเสริมเพื่อประเมินใหม่อีกครั้ง
5. ให้ครอบครัวประเมินความรู้ของเด็กตามหลักเกณฑ์ในหลักสูตร ขั้นพื้นฐาน โดยทางสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะตรวจสอบปีละ 1 ครั้ง ว่ามีพัฒนา การตรงตามที่ครอบครัวประเมินไว้หรือไม่ และกำหนดความสามารถของเด็กว่าเทียบได้ใน ระดับชั้นใด
6. หากครอบครัวใดมีความพร้อมลดลง ไม่สามารถทำโฮมสคูล ให้ลูกได้ เด็กสามารถเข้าเรียนในโรงเรียนได้ตามปกติ ตามระดับชั้นที่สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาได้เทียบไว้(สำนักงาน กศน.กลุ่มเป้าหมายพิเศษ : 2556)

2.1.3 การจัดการเรียนรู้ กศน.แบบกึ่งโฮมสคูล (Semi Home Schoolเป็นการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบพบกลุ่มและแบบโฮมสคูลเข้าด้วยกันโดยนำข้อเด่นของทั้ง 2 รูปแบบมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความต้องการของคนพิการได้อย่างมีประสิทธิภาพโดย ครูผู้สอนคนพิการ ทำหน้าที่เป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับคนพิการเป็นรายบุคคลตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกึ่งโฮมสคูลและครูผู้สอนคนพิการจัดกิจกรรมให้กับ พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้ดูแลคนพิการ เพื่อให้สามารถเป็นผู้ช่วยสอนในการนำคนพิการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูจัดให้โดยครูผู้สอนคนพิการจะมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บ้านคนพิการ สัปดาห์ละ 1 ครั้งๆ ครั้งละไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมงโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้การศึกษาพื้นฐานให้กับคนพิการไปพร้อมกับกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะชีวิตให้กับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้ดูแลในการช่วยเหลือดูแลคนพิการให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ทั้งในด้านการนิเทศ ติดตาม การวัดผลประเมินผลและการให้คำปรึกษาแนะนำคนพิการ เมื่อครูผู้สอนคนพิการได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จแล้วในแต่ละสัปดาห์(สำนักงาน กศน.กลุ่มเป้าหมายพิเศษ : 2556)

จากข้อมูลเบื้องต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยกลุ่มเป้าหมายพิเศษ ได้การจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ 3 แบบ คือแบบพบกลุ่มแบบโฮมสคูลและแบบกึ่งโฮมสคูล นับได้ว่าเป็นนวัตกรรมของสถานศึกษา สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ได้มีการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยมีการบูรณาการรูปแบบและวิธีการให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการจัดการเรียนรู้แก่คนพิการ ให้สามารถเรียนรู้ได้ตามความต้องการและยังเป็นการขยายโอกาสการเรียนรู้ให้กับคนพิการนอกระบบโรงเรียนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งในอนาคตก็จะมีนวัตกรรมที่ได้มีการพัฒนาขึ้นเพื่อคนพิการอีกมากในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรการศึกษานอกระบบฯ เฉพาะความพิการ โดยมีการจัดทำรายวิชาเลือกสำหรับคนพิการการปรับรูปแบบการวัดผลประเมินผลสำหรับคนพิการที่ยากลำบากต่อการเรียนรู้จากการ ใช้ข้อสอบมาตรฐานเป็นการประเมินศักยภาพโดย คณะกรรมการประเมินการพัฒนาระบบการยกระดับการเรียนรู้ ม.6 ใน 8 เดือน สำหรับคนพิการและการจัดตั้งศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าครูผู้สอนคนพิการทุกคนจะเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับคนพิการได้อย่างเต็มกำลังความสามารถและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อคนพิการอย่างมีประสิทธิภาพ

3. พระราชบัญญัติการจัดการศึกษานอกระบบฯ สำหรับคนพิการ

พ.ศ.2551 ที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2556

การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการมีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป จึงจำเป็นต้องจัดให้คนพิการมีสิทธิและโอกาสได้รับการบริการและความช่วยเหลือทางการศึกษาเป็นพิเศษตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ ดังนั้น เพื่อให้การบริการและการให้ความช่วยเหลือแก่คนพิการในด้านการศึกษาเป็นไปอย่างทั่วถึงทุกระบบและทุกระดับการศึกษา

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

คนพิการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใดประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่างๆ และมีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด

ผู้ดูแลนักคนพิการ” หมายความว่า บิดา มารดา ผู้ปกครอง บุตร สามี ภรรยา ญาติ พี่น้องหรือบุคคลอื่นใดที่รับดูแลหรือรับอุปการะนักศึกษาคนพิการ

แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล” หมายความว่า แผนซึ่งกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ ตลอดจนกำหนดเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาเฉพาะบุคคล

เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก” หมายความว่า เครื่องมือ อุปกรณ์ ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์หรือบริการที่ใช้สำหรับคนพิการโดยเฉพาะ หรือที่มีการดัดแปลงหรือปรับใช้ให้ตรงกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละบุคคล เพื่อเพิ่ม รักษา คงไว้ หรือพัฒนาความสามารถและศักยภาพที่จะเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร การสื่อสาร รวมถึงกิจกรรมอื่นใดในชีวิตประจำวันเพื่อการดำรงชีวิตอิสระครูการศึกษาพิเศษ” หมายความว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษสูงกว่าระดับปริญญาตรีขึ้นไปและปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

การเรียนรู้ร่วม” หมายความว่า การจัดให้คนพิการได้เข้าศึกษาในระบบ การศึกษาทั่วไปทุกระดับและหลากหลายรูปแบบ รวมถึงการจัดการศึกษา ให้สามารถ รองรับการเรียนรู้การสอนสำหรับคนทุกกลุ่มรวมทั้งคนพิการสถานศึกษาเฉพาะความ พิการ” หมายความว่า สถานศึกษาของรัฐหรือเอกชนที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ โดยเฉพาะ ทั้งในลักษณะอยู่ประจำ ไป กลับ และรับบริการที่บ้าน

ศูนย์การศึกษาพิเศษ” หมายความว่า สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษานอก ระบบ หรือตามอัธยาศัยแก่คนพิการ ตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการจนตลอดชีวิต และจัดการศึกษาอบรมแก่ผู้ดูแลนักศึกษาคนพิการ ครู บุคลากรและชุมชน รวมทั้งการจัด สื่อ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก บริการและความช่วยเหลืออื่นใด ตลอดจนปฏิบัติ หน้าที่อื่นตามที่กำหนดในประกาศกระทรวง

มาตรา 5 คนพิการมีสิทธิทางการศึกษาดังนี้

1. ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ จนตลอดชีวิตพร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความ ช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา
2. เลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของ บุคคลนั้น
3. ได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้ง การจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษา ที่เหมาะสมสอดคล้องกับ ความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล

มาตรา 6 ให้ครูการศึกษาพิเศษในทุกสังกัดมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทน พิเศษตามที่กฎหมายกำหนดให้ครูการศึกษาพิเศษ ครู และคณาจารย์ได้รับการส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพ องค์ความรู้การศึกษาต่อเนื่องและทักษะในการจัดการศึกษาสำหรับ คนพิการ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 8 ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะ บุคคล โดยให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ และต้องมีการ ปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่กำหนดในประกาศกระทรวงให้สถานศึกษาในทุกสังกัดและศูนย์การเรียนรู้เฉพาะ ความพิการอาจจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทั้งในระบบและนอกระบบและตามอัธยาศัย ในรูปแบบที่หลากหลายทั้งการเรียนรู้ร่วม การจัดการศึกษาเฉพาะความพิการรวมถึงการ

ให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพ การพัฒนาศักยภาพในการดำรงชีวิตอิสระการพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็น การฝึกอาชีพ หรือการบริการอื่นใดให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดสภาพแวดล้อม ระบบสนับสนุนการเรียนการสอน ตลอดจนบริการเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ สถานศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคนพิการเข้าศึกษาให้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามกฎหมาย ให้สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของสนับสนุนผู้ดูแลนักศึกษาคนพิการและประสานความร่วมมือจากชุมชนหรือนักวิชาชีพเพื่อให้คนพิการได้รับการศึกษาทุกระดับ หรือบริการทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ

จากพระราชบัญญัติการจัดการศึกษานอกระบบ สำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ผู้วิจัยพอจะสรุปได้ดังนี้

เป็นการจัดการศึกษาที่มีลักษณะแตกต่างจากการศึกษาทั่วไป โดยเป็นการจัดการศึกษาที่มองจากความจำเป็นพิเศษหรือตั้งแต่พบความบกพร่องและต้องช่วยเหลือในด้านการศึกษาสำหรับคนพิการได้อย่างทั่วถึงทุกระบบและทุกระดับ การศึกษา เพราะคนพิการคือบุคคลที่มีข้อจำกัดในการ ปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือเข้าร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น ได้ยิน ร่างกาย สติปัญญา จิตใจ การเรียนรู้ อารมณ์ พฤติกรรม ออทิสติก และพิการซ้อน โดยการจัดการเรียนรู้ตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลและการใช้ สื่อ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ซึ่งได้เข้ารับการศึกษโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

3.1 นโยบายและจุดเน้น สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เกี่ยวกับการศึกษาคนพิการ

คนพิการที่อยู่นอกโรงเรียนได้รับการส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพ

วิสัยทัศน์

คนพิการที่อยู่นอกระบบโรงเรียนได้รับการศึกษาตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ทั่วถึงเสมอภาคและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

พันธกิจ

1. สร้างโอกาสให้คนพิการได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและเสมอภาค

2. จัดการศึกษาสำหรับคนพิการอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของแต่ละประเภทความพิการในทุกระบบและรูปแบบการศึกษา

3. ส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

4. พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ
เป้าประสงค์

คนพิการที่อยู่นอกระบบโรงเรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคลและมีทักษะการดำรงชีวิตสามารถประกอบอาชีพพึ่งตนเองได้และมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 เพิ่มโอกาสให้คนพิการได้รับบริการทางการศึกษา

เป้าประสงค์ : คนพิการและผู้ดูแลนักศึกษาคนพิการสามารถเข้าถึงการบริการทางการศึกษาอาชีพและสังคมได้อย่างทั่วถึงและเสมอภาค

มาตรการ

1. พัฒนาระบบและจัดทำฐานข้อมูลคนพิการ ด้านการศึกษาให้เป็นปัจจุบัน และมีคุณภาพ

2. จัดระบบการดูแลช่วยเหลือ การคัดกรอง การวินิจฉัย และประเมินสมรรถภาพพื้นฐานของคนพิการเพื่อเข้ารับการศึกษา

3. พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาที่หลากหลาย ทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัยให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของคนพิการทุกประเภทและทุกระดับ

4. เพิ่มจำนวนสถานศึกษา สาขา ห้องเรียน และเครือข่าย ครอบครัวยุวมชน ในการจัดการศึกษาให้กับคนพิการอย่างหลากหลาย และครอบคลุมทุกพื้นที่

5. กำหนด กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการให้คนพิการทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึง

6. ประชาสัมพันธ์ รณรงค์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาสำหรับคนพิการผ่านสื่อทุกรูปแบบ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 วิจัยและพัฒนาหลักสูตรกระบวนการจัดการเรียนรู้อการวัด และประเมินผลให้เหมาะสมเพื่อคนพิการ

เป้าประสงค์ : คนพิการได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาในทุกระบบสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล และมีทักษะ การดำรงชีวิตสามารถประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้

มาตรการ

1. ส่งเสริมการวิจัย การพัฒนาคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัด หลักสูตร นวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษา การวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นของคนพิการแต่ละประเภทและ บุคคล
2. พัฒนาระบบและให้การสนับสนุนสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของ คนพิการแต่ละประเภทในทุกระบบและรูปแบบการศึกษา
3. ส่งเสริมให้มีการบูรณาการการใช้หลักสูตรในการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของคนพิการ
4. กำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการ เกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลการศึกษาการเทียบโอน สำหรับคนพิการแต่ละประเภทในทุกระบบ และรูปแบบ การศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัด การศึกษาเพื่อคนพิการ เป้าประสงค์ : ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการมีมาตรฐานครู องค์ความรู้ทักษะสมรรถนะในการจัดการศึกษาสำหรับคน พิการในทุกระบบ ทุกรูปแบบการศึกษา สอดคล้องกับความต้องการ จำเป็นพิเศษของ แต่ละบุคคล

มาตรการ

1. ส่งเสริมให้มีมาตรฐานวิชาชีพมาตรฐานคุณวุฒิ เกณฑ์การประเมิน สมรรถนะวิชาชีพครูการศึกษาพิเศษ
2. ส่งเสริม สนับสนุน การผลิตครูการศึกษาพิเศษให้ครูการศึกษา พิเศษครูและคณาจารย์ ได้รับการพัฒนาศักยภาพ องค์ความรู้การศึกษาต่อเนื่องและ ทักษะในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการแต่ละประเภทในทุกระบบและรูปแบบการศึกษา
3. ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาสมรรถนะ บุคลากร ผู้ดูแลนักศึกษาค นพิการ และผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการแต่ละประเภทในทุกระบบและ รูปแบบการศึกษา

4. พัฒนาครูและบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถในการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำเพื่อคนพิการ

5. ปรับปรุง กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่เกี่ยวกับการพัฒนาครูการศึกษาพิเศษ ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้สำหรับคนพิการ
เป้าประสงค์ : สถานศึกษามีสภาพแวดล้อมแหล่งเรียนรู้ที่คนพิการทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียม และเสมอภาค

มาตรการ

1. ส่งเสริม สนับสนุน สถานศึกษาที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการให้มีระบบการประกันคุณภาพและได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพภายในและภายนอก

2. ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้มีคุณภาพที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

3. ส่งเสริม สนับสนุนสถานศึกษา และแหล่งเรียนรู้ในทุกสังกัดจัดสภาพแวดล้อมระบบสนับสนุนการเรียนการสอนตลอดจนบริการเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

4. ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาสถานศึกษาให้เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนด้านทักษะวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ
เป้าประสงค์ : องค์กรด้านคนพิการและเครือข่ายทุกระดับ ทุกพื้นที่ ทุกสถาบัน มีศักยภาพสามารถขับเคลื่อนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการได้อย่างมีประสิทธิภาพผลต่อตนเองและยั่งยืน มาตรการ

1. ส่งเสริมความเข้มแข็งและพัฒนาศักยภาพของเครือข่ายในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

2. ส่งเสริม สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัวยุวมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่นให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

3. ส่งเสริม สนับสนุน ให้ครอบครัวมีบทบาทในการพัฒนาศักยภาพคนพิการอย่างต่อเนื่อง และการเรียนรู้โดยครอบครัว

4. พัฒนากลไก การประสานงานเครือข่ายในการจัดการศึกษา
สำหรับคนพิการทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาระบบการบริหารและกลไกในการจัดการศึกษา
สำหรับคนพิการ

เป้าประสงค์ : คนพิการเข้าถึงและได้ประโยชน์จากระบบการบริการ
ด้านการศึกษาอาชีพ

มาตรการ

1. จัดทำแผนแม่บทในการจัดการศึกษานอกระบบและ
การศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อคนพิการให้ครอบคลุมทุกระดับและประเภทความพิการ
2. ส่งเสริม การวิจัย พัฒนามาตรฐาน และการประกันคุณภาพ
การศึกษาเพื่อคนพิการของแต่ละประเภทความพิการ
3. พัฒนาระบบการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม
อัธยาศัยเพื่อคนพิการ ระบบการส่งต่อ และระบบการสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับคน
พิการอย่างเป็นรูปธรรม

4. เร่งจัดทำ กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการที่เอื้อต่อการ
บริหารจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ ที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และ
พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ พ.ศ. 2551

5. กำหนดนโยบายด้าน การบริหาร และกลไกการจัดการศึกษา
สำหรับคนพิการพร้อมจัดทำแผนพัฒนาสู่การปฏิบัติ

6. พัฒนาระบบการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผลการจัด
การศึกษาสำหรับคนพิการในทุกระดับ

7. ส่งเสริมความเข้มแข็งในการบริหารงานของสถานศึกษา
จุดมุ่งหมายเพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์ดังกล่าว สำนักงาน กศน. จึงกำหนดจุดมุ่งหมาย 5 ประการ
คือ

7.1 การยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่มาตรฐานสากล

7.2 การลดความเหลื่อมล้ำและเพิ่มโอกาสทางการศึกษา

7.3. ผู้บริหารโรงเรียนและครูมีศักยภาพอย่างสูงด้าน

ในด้านการจัดการเรียนรู้

7.4 สำนักงาน กศน.จังหวัด และสถานศึกษาปฏิบัติงาน

ตามบทบาทหน้าที่อย่างเข้มแข็ง

7.5 สำนักงาน กศน. ส่งเสริม สนับสนุน ความร่วมมือกับ
หน่วยงานองค์กรต่างๆ ในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับ
คนพิการที่อยู่นอกระบบโรงเรียน (พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ
พ.ศ. 2551)

พระราชบัญญัติการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับ
คนพิการ พ.ศ. 2551 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2556 กศน.เกี่ยวกับคนพิการผู้วิจัย พอจะสรุปได้
ว่า การศึกษาที่เน้นการส่งเสริมให้คนพิการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้สามารถพึ่งพาตัวเองได้
ตามศักยภาพ โดยใช้การศึกษาตลอดชีวิตได้อย่างทั่วถึงและเป็นการเน้นให้โอกาสทางการ
ศึกษาสำหรับคนที่พลาดโอกาสได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและเสมอภาค มีคุณค่าและได้
มาตรฐานโดยเน้นให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ โดยใช้
ทศวรรษทางการศึกษาและวิจัยพัฒนาหลักสูตรกระบวนการจัดการเรียนรู้อัตนผล
ประเมิณผล นอกจากนั้นยังมีการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง กับกา
รจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ และมีการพัฒนาสถานศึกษาแหล่งเรียนรู้สำหรับคนพิการให้มี
ความเสมอภาค เท่าเทียม เสมอภาค สุดท้ายต้องมีการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้เอื้อ
ต่อการจัดการเรียนการสอนด้านทักษะวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ โดยพัฒนาระบบ
การบริหารและกลไกในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

3.2 บทบาทและหน้าที่ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

3.2.1 บทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนคนพิการ

การจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับคนพิการ
มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้คนพิการได้มีความรู้ความสามารถและทราบถึงศักยภาพของตนเอง
เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตให้สามารถอยู่ในครอบครัว ชุมชนและสังคมได้อย่างมี
ความสุขโดยไม่ต้องเป็นภาระให้กับผู้อื่นและยังสามารถใช้ศักยภาพที่ได้รับการพัฒนาแล้ว
ไปช่วยเหลือผู้อื่นได้ตามศักยภาพของตนเอง ซึ่งครูผู้สอนคนพิการนับว่าเป็นบุคคลที่มี
บทบาทสำคัญยิ่งที่จะทำให้คนพิการมีศักยภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยเป็นผู้ที่ทำ
หน้าที่จัดกิจกรรมและอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้อัตนผลให้แก่กลุ่มเป้าหมายที่เป็น
คนพิการ เนื่องจากคนพิการมีข้อจำกัดในหลายๆ ด้าน เช่น ด้านการเดินทาง การเรียนรู้ทำ
ให้ไม่สามารถที่จะไปศึกษาในระบบโรงเรียนได้ ดังนั้นครูผู้สอนคนพิการจะต้องไปจัด
กิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนที่บ้านหรือในชุมชนตั้งแต่การส่งเสริมการรู้หนังสือ
การศึกษาขั้นพื้นฐานเริ่มตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
การศึกษาต่อเนื่องซึ่งประกอบไปด้วยการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต การศึกษาเพื่อพัฒนา

ทักษะอาชีพและการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมชุมชน พร้อมทั้งจัดการศึกษาตามอัธยาศัย และกระบวนการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับคนพิการ ครูผู้สอนคนพิการเปรียบเสมือนผู้ช่วยเหลือให้คำปรึกษา และชี้แนะแนวทางให้คนพิการได้รู้ถึงศักยภาพของตนเองสามารถอยู่ร่วมกับครอบครัว ชุมชนและสังคมได้อย่างมีความสุขและสามารถช่วยเหลือสังคมได้ตามศักยภาพของตนเอง โดยครูผู้สอนคนพิการจะต้องดำเนินการ ดังนี้

1. สืบหาข้อมูลเบื้องต้นของคนพิการในพื้นที่รับผิดชอบโดยประสานข้อมูลเบื้องต้นจากหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ที่ว่าการอำเภอองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (พมจ.) โรงพยาบาลประจำตำบล โรงพยาบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)

2. ลงพื้นที่เพื่อติดตามกลุ่มเป้าหมายว่ามีตัวตนหรือไม่ โดยนำแบบสำรวจความต้องการทางการศึกษาไปสอบถามความต้องการของผู้เรียน หรือผู้ดูแลนักศึกษาคนพิการ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาจัดทำฐานข้อมูล ใน web: disabilities.nfe.com

3. ประเมินเบื้องต้นคัดกรองแยกประเภทความพิการ เพื่อเข้าสู่กระบวนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ โดยใช้แบบคัดกรองทางการศึกษาตามประเภทพิการนั้นเพื่อจะได้ทราบถึงระดับความรู้ความสามารถในการเรียนรู้ของคนพิการแต่ละบุคคล โดยครูผู้สอนคนพิการจะต้องประเมินเบื้องต้นเพื่อคัดกรองแยกประเภทความพิการร่วมกับผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อนครุ ผู้ดูแลนักศึกษาคนพิการ หรือผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับคนพิการ โดยจะต้องมีผู้ประเมินร่วมอย่างน้อย 2 คน และผู้ประเมินจะต้องผ่านการอบรมตามประกาศคณะกรรมการพิจารณาให้คนพิการได้รับสิทธิช่วยเหลือทางการศึกษาเรื่อง กำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการ การรับรองบุคคลของสถานศึกษาว่าเป็นคนพิการ

4. เมื่อครูผู้สอนคนพิการประเมินคัดกรองแล้วปรากฏว่าพบความบกพร่องให้ครูผู้สอน คนพิการแนะนำให้ผู้ดูแลนักศึกษาคนพิการนำคนพิการไปพบแพทย์เพื่อวินิจฉัยความพิการและไปจดทะเบียนคนพิการเพื่อสิทธิประโยชน์ต่อไป หรือครูผู้สอนคนพิการจะเป็นผู้นำไปพบแพทย์และจดทะเบียนคนพิการ ก็ได้โดยมีหลักฐานในการจดทะเบียนคนพิการ ดังต่อไปนี้

1) บัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวข้าราชการ หรือบัตรประจำตัวคนต่างด้าวหรือเอกสารอื่นที่ทางราชการออกให้ (ถ้ามี)

2) สำเนาทะเบียนบ้าน

3) ภาพถ่ายขนาด 1 นิ้ว จำนวน 2 รูป

4) เอกสารรับรองความพิการโดยแพทย์ของโรงพยาบาลของทางราชการหรือโรงพยาบาลอื่นที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด ในกรณีที่คนพิการไม่สามารถไปจดทะเบียนด้วยตนเองได้ ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล หรือบุคคลที่ดูแลคนพิการแล้วแต่กรณี ยื่นขอจดทะเบียนแทนได้ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2556 มาตรา 19 และต้องมีหลักฐานประกอบตามระเบียบคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการว่าด้วยการจดทะเบียนคนพิการ พ.ศ.2537 โดยมีหลักฐานสำหรับผู้ไปจดทะเบียนแทนคนพิการ ดังต่อไปนี้

1. บัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวข้าราชการ หรือบัตรประจำตัวคนต่างด้าวหรือเอกสารอื่นที่ทางราชการออกให้คนพิการ และของผู้จดทะเบียนแทน

2. ใบมอบอำนาจจากคนพิการหรือหนังสือรับรองจากทางราชการ

3. สำเนาทะเบียนบ้านของคนพิการและของผู้จดทะเบียนแทน

4. ภาพถ่ายของคนพิการขนาดหนึ่งนิ้วจำนวนสองรูป

5. คำสั่งศาลในกรณีศาลสั่งให้เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือไร้ความสามารถหรือการจัดตั้งผู้ปกครอง กรณีผู้เยาว์ไม่มีบิดามารดาหรือบิดามารดาถูกถอนอำนาจปกครอง

6. เอกสารรับรองความพิการโดยแพทย์ของโรงพยาบาลของทางราชการหรือโรงพยาบาลอื่นที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

7. ผู้จดทะเบียนแทนจะต้องเป็นผู้ที่รู้จักคนพิการเป็นอย่างดี คนพิการที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานครจดทะเบียนได้ที่ศูนย์บริการร่วมกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ (พก.) โทร 0 2354 3388 ต่อ 114 และ 115 กรณีคนพิการที่มีภูมิลำเนาในต่างจังหวัดขอจดทะเบียนได้ที่จังหวัดของตนที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดทุกจังหวัดส่วนคนพิการที่ไม่ได้อยู่ในภูมิลำเนาของตนเองแต่มีถิ่นที่อยู่ในจังหวัดนั้นๆ สามารถยื่น จดทะเบียนได้ตามถิ่นที่ตนอาศัยอยู่ในจังหวัดนั้น

8. ต้องวิเคราะห์และวางแผนกลุ่มเป้าหมายว่าคนพิการรายใดสามารถเรียนขั้นพื้นฐานหรือรายใดสามารถเรียนต่อเนื่อง เพื่อจะได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับศักยภาพของคนพิการแต่ละบุคคล โดยครูผู้สอนคนพิการจะต้องมีกลุ่มเป้าหมายที่สามารถเรียนขั้นพื้นฐาน เนื่องจากคำตอบแทนของครูผู้สอนคนพิการมาจากงบบุดหนุนรายหัวขั้นพื้นฐานกลุ่มเป้าหมายที่ต้องรับผิดชอบมี 2 กลุ่ม คือ

8.1 กลุ่มเป้าหมายที่สามารถเรียนหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยสามารถเรียนจบภายในห้าปี มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี และไม่เกิน 45 ปี (ยกเว้นกรณีที่เป็นความประสงค์ของผู้เรียนและครูผู้สอน คนพิการพิจารณาแล้วว่าสามารถเรียนจบภายในเวลาที่กำหนด) และเป็นกลุ่มเป้าหมายในการประเมินต่อสัญญาจ้าง

ข้อ 1 เนื่องจากค่าตอบแทนครูผู้สอนคนพิการมาจาก บอทดหนุนรายหัวขั้นพื้นฐาน โดยมีกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

- 1) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น ทางการได้ยิน ทางร่างกายหรือเคลื่อนไหวไม่ต่ำกว่า 10 คน ไม่เกิน 15 คน
- 2) บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ทางการเรียนรู้ ทางการพูดและภาษาทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ บุคคลออทิสติกและบุคคลพิการซ้อน ไม่ต่ำกว่า 5 คน ไม่เกิน 8 คน

8.2 กลุ่มเป้าหมายที่นำมาเป็นกลุ่มเป้าหมายในการประเมินต่อสัญญาจ้างต่อปีงบประมาณในข้อ 2-6 สามารถนำคนพิการทุกประเภทและผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนพิการมาจัดการศึกษาต่อเนื่องจากมีกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

1) การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ	จำนวน 20 คน
2) การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต	จำนวน 20 คน
3) การศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมชุมชน	จำนวน 20 คน
4) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวน 20 คน
5) การศึกษาตามอัธยาศัย	จำนวน 20 คน
6) การศึกษาผู้ไม่รู้หนังสือ	จำนวน 5 คน

6. รับสมัครนักศึกษา จัดทำใบขึ้นทะเบียนนักศึกษา ใบลงทะเบียนเรียน

7. จัดทำแผนการลงทะเบียนตลอดหลักสูตร โดยใช้แผนการลงทะเบียนตลอดหลักสูตรของผู้เรียนปกติมาเป็นตัวตั้งแล้วขยายระยะเวลาให้เหมาะสมกับผู้เรียนคนพิการ

8. แผนการจัดการศึกษารายภาค

9. แผนการเปลี่ยนผ่าน ส่งต่อ (Transition Plan) โดยจัดทำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เรียนโดยวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ความฝัน และความหวังของคนพิการ หรือผู้ดูแลนักศึกษาคนพิการเพื่อเป็นข้อมูลในการจัดระดับความสามารถในการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนผ่านจากชีวิตผู้เรียนระดับชั้นพื้นฐานสู่ระดับอุดมศึกษาหรือสู่วัยแรงงาน หรือสู่การดำเนินชีวิตอย่างอิสระ

10. จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program)

11. จัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individualized Implementation Program) ลักษณะเหมือนกับแผนการสอนของคนปกติในกรณีที่พบกลุ่มคนพิการ หรือแผนกึ่งโฮมสคูล ที่ครูผู้สอนคนพิการไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บ้านโดยนำแผนการสอนในกรณีพบกลุ่มคนพิการมาต่อท้ายด้วยกิจกรรมที่จะมอบให้ผู้ดูแลดำเนินการต่อจากครู

12. จัดทำรายงานผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

13. จัดทำแผนปฏิบัติการประจำเดือนเสนอผู้บริหารอนุมัติ พร้อมแนบเอกสารดังกล่าวในการเบิกค่าพาหนะประจำเดือน

14. จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตาม IEP จัดทำสื่อการเรียนการสอน

15. ดำเนินการตามเกณฑ์ในการจบหลักสูตร เช่น การประเมินการเรียนรู้รายวิชาในแต่ละระดับ จัดกิจกรรม กพข. ประเมินคุณธรรม ฯลฯ

16. จัดทำแฟ้มประวัติผู้เรียนรายบุคคลโดยนำเอกสาร และแผนต่างๆ ของแต่ละบุคคลมาจัดเก็บไว้เพื่อเป็นเอกสารประกอบการดำเนินงานและส่งต่อผู้รับผิดชอบคนต่อไปเพื่อจะได้ทราบถึงภูมิหลังของคนพิการนั้นๆ

17. ประสานกับสถานศึกษา กศน. ตำบล ครู ศรช. หน่วยงานภาคีเครือข่ายภายในและนอกพื้นที่เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อคนพิการ

18. สรุปเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานต่อสาธารณชน

19. ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับคนพิการนั้นครูผู้สอนคนพิการจะต้องทำดังนี้

1. จัดระดับความสามารถในการเรียนรู้ของคนพิการแต่ละคนเพื่อเข้าสู่กระบวนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ เนื่องจากคนพิการแต่ละคนมีความรู้ ความสามารถ

แตกต่างกัน ครูผู้สอนคนพิการจึงต้องจัดกลุ่มคนพิการเพื่อการเรียนรู้โดยแบ่งตามระดับความสามารถ ดังนี้

1.1 ระดับความยากลำบากต่อการเรียนรู้มาก ครูผู้สอนคนพิการจะต้องจัดทำหลักสูตร

- 1) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็นทางการได้ยิน ทางสติปัญญาและบุคคลออทิสติก จะมีความยากลำบากด้านการสื่อสาร
- 2) บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย การเคลื่อนไหวและสุขภาพจะมีความยากลำบากด้านการเดินทาง จึงไม่สามารถเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตามสถานที่ที่สถานศึกษากำหนดได้
- 3) บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์ พิการซ้อนจะมีความยากลำบากด้านการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น

1.2 ระดับความยากลำบากต่อการเรียนรู้ปานกลางครูผู้สอนคนพิการต้องปรับกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับประเภทของความพิการและศักยภาพในการเรียนรู้ของคนพิการ

1.3 ระดับการเรียนรู้ได้เหมือนคนปกติ สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับผู้เรียนปกติได้ ณ กศน. ตำบลหรือสถานที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนปกติ

2. เลือกกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมตามประเภทและศักยภาพความพิการของแต่ละบุคคล

3. วางแผนการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนคนพิการโดยจัดทำแผนการเรียนรู้แกนกลางของกลุ่มเป้าหมายที่รับผิดชอบ

3.2.2 บทบาทผู้บริหารสำนักงาน

ผู้อำนวยการสำนักงาน หมายถึง ผู้อำนวยการสำนักงาน กศน. จังหวัด/ กทม. มีหน้าที่ในการจัดสรรทรัพยากร และประสานภารกิจของบุคคลอื่นในองค์กร ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้โดยดำเนินการดังนี้

1. จัดทำแผนงานและยุทธศาสตร์การจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับคนพิการในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล นโยบายและจุดเน้นของสำนักงาน กศน. แผนพัฒนาจังหวัด กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษาเพื่อคนพิการ

2. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับคนพิการระดับจังหวัด
3. จัดตั้ง จัดสรรงบประมาณให้แก่สถานศึกษาและภาคีเครือข่ายที่จัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับคนพิการ
4. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยให้กับคนพิการของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย
5. พัฒนาหลักสูตร สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาสำหรับคนพิการให้กับสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย
6. ระดมทรัพยากรด้านต่างๆ เพื่อการมีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนการจัดและพัฒนาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับคนพิการ
7. ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับคนพิการ
8. พัฒนาครูผู้สอนคนพิการ ผู้เกี่ยวข้องและภาคีเครือข่ายที่จัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับคนพิการ
8. ดำเนินการสรรหา คัดเลือก แต่งตั้งและให้ออกของครูผู้สอนคนพิการ
9. เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ผลการดำเนินงานสู่สาธารณชน
10. กำกับ ดูแล นิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับคนพิการของสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายและรายงานผลการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับคนพิการต่อสำนักงาน กศน.

3.2.3 บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้อำนวยการสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการ กศน.อำเภอ/เขตซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาที่อยู่ใกล้ชิดกับครูผู้สอนคนพิการ และมีบทบาทหน้าที่ในการสั่งการ กำกับ ดูแลและส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนคนพิการสามารถปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนคนพิการ โดยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับคนพิการ

2. สร้างความรู้ ความเข้าใจในนโยบายและจุดเน้นของสำนักงาน กศน. ในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับคนพิการให้กับ ครูผู้สอนคนพิการ ผู้ที่เกี่ยวข้องและภาคีเครือข่าย
3. สนับสนุนงบประมาณและจัดหาสื่อ วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับคนพิการ ตลอดจนอำนวยความสะดวกในการจัดการศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับคนพิการ
4. จัด ส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น ในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับคนพิการ
5. วิจัยและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร สื่อ กระบวนการเรียนรู้ให้กับ คนพิการ
6. พัฒนาครูผู้สอนคนพิการ ผู้เกี่ยวข้องและภาคีเครือข่ายให้สามารถ จัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับคนพิการได้อย่างมีคุณภาพและ ประสิทธิภาพต่อผู้เรียน
7. ระดมทรัพยากรเพื่อใช้ในการส่งเสริม สนับสนุนการจัดและพัฒนา การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับคนพิการ
8. เสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานในรูปแบบต่างๆ ให้แก่ ครูผู้สอนคนพิการ ผู้เกี่ยวข้อง และภาคีเครือข่าย
9. กำกับ ดูแล ตรวจสอบ นิเทศภายใน ติดตามประเมินผล การปฏิบัติงานของครูผู้สอนคนพิการตามบทบาทหน้าที่ และรายงานผลการจัดการศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับคนพิการต่อสำนักงาน กศน. จังหวัด/ กรุงเทพมหานคร

3.2.4 บทบาทของผู้ดูแลคนพิการ

ผู้ดูแลคนพิการ หมายถึง บิดา มารดา ผู้ปกครอง บุตร สามี ภรรยา ญาติพี่น้อง หรือบุคคลอื่นใดที่รับดูแลหรือรับอุปการะคนพิการ ผู้ดูแลนักศึกษาคนพิการนั้น จะเป็นบุคคลที่มีความสำคัญมากที่จะทำให้คนพิการมีการพัฒนาศักยภาพขึ้นหรือไม่เพราะ ผู้ดูแลคนพิการจะอยู่กับคนพิการตลอดเวลา ดังนั้นจะต้องให้ความร่วมมือกับสถานศึกษา ครูผู้สอนคนพิการและผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับคนพิการ

3.2.5 บทบาทหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนพิการหมายถึง หน่วยงานของรัฐ บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรเอกชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถาน

ประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบันทางสังคม
อื่นๆ ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับ
คนพิการ โดยดำเนินการดังนี้

1. ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงาน โครงการ และกิจกรรมการจัด
การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับคนพิการ
2. ให้ความรู้ ความเข้าใจ และแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สำหรับคนพิการ
3. มีส่วนร่วมจัดทำแผนและกิจกรรมการเรียนรู้กับครูผู้สอนคนพิการ
และภาคีเครือข่าย
4. ให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
5. มีส่วนร่วมนิเทศ ติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
6. เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานสู่สาธารณชน

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2551 เป็นหลักสูตรที่มุ่งจัด
การศึกษาเพื่อตอบสนองอุดมการณ์การจัดการศึกษาตลอดชีวิตและการสร้างสังคมไทยให้
เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ตามปรัชญา“คิดเป็น”โดยกลุ่มเป้าหมายเป็นประชาชนที่ไม่ได้อยู่ใน
ระบบโรงเรียนการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งระดับการศึกษา
ออกเป็น 3 ระดับคือ 1. ระดับประถมศึกษา 2. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3. ระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย โดยแต่ละระดับใช้เวลาเรียน 4 ภาคเรียน ยกเว้นกรณีที่มีการเทียบ
โอน ทั้งนี้ ต้องลงทะเบียนเรียนในสถานศึกษาอย่างน้อย 1 ภาคเรียน การวัดผลและ
ประเมินผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้หมวดวิชา เป็นการวัดผลและประเมินผล
การเรียนรู้หมวดวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน ในด้านความรู้ ทักษะการเรียนรู้ คุณธรรม
และจริยธรรม ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยแบ่งการประเมินเป็น 3 ระยะ คือ 1. การวัดผล
และประเมินผลก่อนเรียน เป็นการประเมินพื้นฐานของนักศึกษาให้ได้ข้อมูลไปจัดกลุ่ม
นักศึกษา เตรียมความพร้อม และเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้แก่นักศึกษา ทำได้ 2 แบบ คือ
(1) แบบเป็นทางการ ด้วยการสอบข้อเขียน หรือปฏิบัติ หรือกรอกข้อมูล (2) แบบไม่เป็น
ทางการ เช่น สัมภาษณ์ สอบถาม พูดคุย

การวัดผลและประเมินผลระหว่างเรียน เป็นการวัดและประเมินผลด้าน
ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของนักศึกษา อย่างต่อเนื่อง และหลากหลาย ควบคู่ไปกับ
กิจกรรมการเรียนรู้ โดยกำหนดคะแนนระหว่างภาคเรียน 60 % คะแนนปลายภาคเรียน

40% ที่มาของคะแนนระหว่างภาคเรียนได้จากการมาพบกลุ่ม การมาเรียนของนักศึกษา, การมีส่วนร่วมกับ กศน. จากรายงาน ผลงาน, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง, การทดสอบย่อย, โครงการ มีคะแนน 3 ส่วนคือเอกสารโครงการ ผลงาน-ชิ้นงาน การรายงานผลการทำรายงานเป็นระยะๆ

การวัดผลและประเมินผลปลายภาคเรียน และการตัดสินผลการเรียนเป็นการวัดผลเพื่อตัดสินผลการเรียน โดยใช้ข้อสอบและตารางสอบที่ กศน. กำหนด นักศึกษาจะต้องสอบได้ 50% ของคะแนนสอบปลายภาค นำผลการเรียนระหว่างภาคมารวมกับคะแนนปลายภาคได้ 50 คะแนนขึ้นไป ถือว่าสอบผ่าน ในกรณีที่สอบปลายภาคได้ไม่ถึง 50% ถึงแม้จะนำผลการเรียนระหว่างภาคมารวมกันแล้วคะแนนเกินกว่า 50 คะแนนถือว่าสอบไม่ผ่าน

จากข้อมูลเบื้องต้น ผู้วิจัยพอจะสรุปได้ดังนี้ คนพิการมีสิทธิได้รับโอกาสทางการศึกษาในสถานศึกษาตามศักยภาพความพิการ และซึ่งมีครูผู้สอนผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษ เป็นผู้ให้ความรู้ทางการศึกษาโดยใช้กระบวนการเรียนรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตให้สามารถอยู่ในครอบครัว ชุมชนและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและครูเปรียบเสมือนผู้ช่วยเหลือให้คำปรึกษา และชี้แนะแนวทางให้คนพิการรู้ถึงศักยภาพ โดยเริ่มจากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นคนพิการในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ หรือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น อบต. เทศบาล พมจ.หรือที่ว่าการอำเภอ จากนั้นลงพื้นที่เข้าสู่กระบวนการติดตามเป้าหมายว่ามีตัวตนหรือไม่ นำมาประเมินเบื้องต้นโดยการใช้แบบคัดกรองแยกประเภทความพิการ เพื่อเข้าสู่กระบวนการจัดกิจกรรมเรียนรู้เพื่อให้ทราบถึงระดับความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของคนพิการแต่ละบุคคลแล้วนำไปปรึกษากับแพทย์ผู้วินิจฉัยความพิการในการจัดทะเบียนคนพิการเพื่อสิทธิประโยชน์แล้วนำมาวิเคราะห์วางแผนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ว่าคนพิการคนใดสามารถเรียนรู้ขั้นพื้นฐานหรือการศึกษาต่อเนื่อง แล้วจัดการเรียนรู้ให้ตรงกับศักยภาพของคนพิการ โดยการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) แผนการจัดการเรียนรู้รายบุคคล (IIP) และสรุปและประเมินผล

2.4 การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ 9 ประเภท

การจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ มุ่งเน้นโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกันทั้งการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัยต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยยึดหลักการศึกษาเพื่อปวงชนที่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พุทธศักราช 2540 มาตรา 43 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับ การศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี รัฐจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บ ค่าใช้จ่าย ” ประกอบกับมาตรา 30วรรค 3 บัญญัติไว้ว่า “การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่อง ถิ่นกำเนิดเชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพ ทางกาย หรือสุขภาพ สถานะของบุคคลจะกระทำมิได้” นั้นหมายถึงว่าประชาชนคนไทย ทุกคนมีสิทธิเสมอกันทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่ว่าจะยากดีมีจน หรือสภาพร่างกายพิการ พิกัด โดยรัฐต้องจัดสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก และความช่วยเหลืออื่นทางการศึกษา ให้ มาตรา 55 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “ บุคคลพิการ หรือทุพพลภาพ มีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก อันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลือจากรัฐ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ” การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ จึงเป็นการรวมพลังระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กร ชุมชน องค์กรคนพิการ ผู้ปกครองคนพิการและองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการประสานความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการทุกระบบและครบวงจร จึงจำเป็นต้องมีการส่งเสริมพัฒนาระบบการ ทำงานร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การจัดการเรียนการสอนแก่เด็กพิการหรือผู้ที่มีความบกพร่องย่อมแตกต่าง กันไปตามความพิการหรือความบกพร่องของแต่ละประเภท จึงจำเป็นต้องมีการจำแนก ความพิการหรือความบกพร่องให้ชัดเจน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนสอดคล้องตาม ความต้องการจำเป็นและศักยภาพของคนพิการ ให้บังเกิดในการพัฒนาอย่างแท้จริง กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดประเภทความพิการไว้ 9 ประเภทดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2543 : 27-30)ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง กำหนดประเภท และหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 และมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงออกประกาศกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของ คนพิการทางการศึกษา ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนด ประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552”

1. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น ได้แก่ บุคคลที่สูญเสียการ เห็นตั้งแต่ระดับเล็กน้อยจนถึงตาบอดสนิท ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภทดังนี้

1.1 คนตาบอด หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการเห็นมาก จนต้องใช้ สื่อสัมผัสและสื่อเสียง หากตรวจวัดความชัดของสายตาดำข้างดีเมื่อแก้ไขแล้ว อยู่ในระดับ 6

ส่วน 60 (6/60) หรือ 20 ส่วน 200 (20/200) จนถึงไม่สามารถรับรู้เรื่องแสง

1.2 คนเห็นเลือนราง หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการเห็น แต่ยังสามารถอ่านอักษร ตัวพิมพ์ ขยายใหญ่ด้วยอุปกรณ์เครื่องช่วยความพิการ หรือเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก หากวัดความชัดเจนของสายตาข้างดีเมื่อแก้ไขแล้วอยู่ในระดับ 6 ส่วน 18 (6/18) หรือ 20 ส่วน 70 (20/70)

2. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้แก่ บุคคลที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่ระดับหูตึงน้อยจนถึงหูหนวก ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 คนหูหนวก หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการได้ยินมากจนไม่สามารถเข้าใจการพูดผ่านทางการได้ยินไม่ว่าจะใส่หรือไมใส่เครื่องช่วยฟัง ซึ่งโดยทั่วไปหากตรวจการได้ยินจะมีการสูญเสียการได้ยิน 90 เดซิเบลขึ้นไป

2.2 คนหูตึง หมายถึง บุคคลที่มีการได้ยินเหลืออยู่เพียงพอที่จะได้ยินการพูดผ่านทางการได้ยิน โดยทั่วไปจะใส่เครื่องช่วยฟัง ซึ่งหากตรวจวัดการได้ยินจะมีการสูญเสียการได้ยินน้อยกว่า 90 เดซิเบลลงมาถึง 26 เดซิเบล

3. บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ได้แก่ บุคคลที่มีความจำกัดอย่างชัดเจนในการปฏิบัติตน (Functioning) ในปัจจุบัน ซึ่งมีลักษณะเฉพาะ คือ ความสามารถทางสติปัญญาดำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญร่วมกับความจำกัดของทักษะการปรับตัวอีกอย่างน้อย 2 ทักษะจาก 10 ทักษะ ได้แก่ การสื่อความหมาย การดูแลตนเอง การดำรงชีวิตภายในบ้านทักษะทางสังคม/การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การรู้จักใช้ทรัพยากรในชุมชน การรู้จักดูแลควบคุมตนเอง การนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวัน การทำงาน การใช้เวลาว่าง การรักษาสุขภาพอนามัยและความปลอดภัย ทั้งนี้ ได้แสดงอาการดังกล่าวก่อนอายุ 18 ปี

4. บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

5. บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว ได้แก่ บุคคลที่มีอวัยวะไม่สมบูรณ์หรือขาดหายไป กระดูกหรือกล้ามเนื้อผิดปกติ มีอุปสรรคในการเคลื่อนไหว ความบกพร่องดังกล่าวอาจเกิดจากโรคทางระบบประสาท โรคของระบบกล้ามเนื้อและกระดูก การไม่สมประกอบ มาแต่กำเนิด อุบัติเหตุและโรคติดต่อ

4.2 บุคคลที่มีความบกพร่องทางสุขภาพ ได้แก่ บุคคลที่มีความเจ็บป่วยเรื้อรังหรือมีโรคประจำตัวซึ่งจำเป็นต้องได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่อง และเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา ซึ่งมีผลทำให้เกิดความจำเป็นต้องได้รับการศึกษาพิเศษ

6. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้แก่ บุคคลที่มีความผิดปกติในการทำงานของสมองบางส่วนที่แสดงถึงความบกพร่องในกระบวนการเรียนรู้ที่อาจเกิดขึ้นเฉพาะความสามารถด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน คือ การอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ซึ่งไม่สามารถเรียนรู้ในด้านที่บกพร่องได้ ทั้งที่มีระดับสติปัญญาปกติ

7. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา ได้แก่ บุคคลที่มีความบกพร่อง ในการเปล่งเสียงพูด เช่น เสียงผิดปกติ อัตราความเร็วและจังหวะการพูด ผิดปกติ หรือบุคคลที่มีความบกพร่อง ในเรื่องความเข้าใจหรือการใช้ภาษาพูด การเขียน หรือระบบสัญลักษณ์อื่นที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งอาจเกี่ยวกับรูปแบบ เนื้อหาและหน้าที่ของภาษา

8. บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรม หรืออารมณ์ ได้แก่ บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติเป็นอย่างมาก และปัญหาทางพฤติกรรมนั้น เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลจากความบกพร่องหรือความผิดปกติทางจิตใจหรือสมอง ในส่วนของการรับรู้ อารมณ์หรือความคิด เช่น โรคจิตเภท โรคซึมเศร้า โรคสมองเสื่อม เป็นต้น

9. บุคคลออทิสติก ได้แก่ บุคคลที่มีความผิดปกติของระบบการทำงานของสมองบางส่วน ซึ่งส่งผลต่อความบกพร่องทางพัฒนาการด้านภาษา ด้านสังคม และการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และมีข้อจำกัดด้านพฤติกรรม หรือมีความสนใจจำกัดเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยความผิดปกตินั้นค้นพบได้ก่อนอายุ 30 เดือน

10. บุคคลพิการซ้อน ได้แก่ บุคคลที่มีสภาพความบกพร่องหรือความพิการมากกว่าหนึ่งประเภทในบุคคลเดียวกับ ประกาศ ณ วันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2552 จุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงาน กศน.กลุ่มเป้าหมาย พิเศษ 2556)

คนพิการ หมายถึง คนพิการหรือบุคคลหรือประชาชนคนพิการที่ได้ลงทะเบียนเรียนกับศูนย์การศึกษาจากระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในระดับอำเภอ ทั้ง 18 อำเภอ โดยการลงทะเบียนผ่าน โปรแกรม IT สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร คือบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย การเคลื่อนไหวหรือสุขภาพโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้ พื้นฐาน พ.ศ. 2551 เป็นการจัดการศึกษาที่ศูนย์การเรียน ทั้ง 3 แบบคือ

การจัดการเรียนรู้แบบพบกลุ่ม คือเรียนร่วมกันที่ศูนย์การเรียนรู้อำเภอสำหรับคนพิการ ที่สามารถเดินมาเรียนได้ โดยมีครูผู้สอนคนพิการเป็นผู้จัดการเรียนรู้ให้กับคน

พิการ ซึ่งใช้กระบวนการกลุ่ม เพื่อให้มีการอภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้และหาข้อสรุป
ร่วมกันทุกสัปดาห์ครูจะต้องจัดให้มีการพบกลุ่มอย่างน้อยสัปดาห์ละ 9 ชั่วโมง

การจัดการเรียนรู้แบบโฮมสคูล คือ การจัดการเรียนรู้ที่บ้านนักศึกษา
โดยใช้การจัดการศึกษาต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วย ด้านทักษะการดำเนินชีวิต, ด้านทักษะการ
พัฒนาสังคมและชุมชน, และด้านทักษะการประกอบอาชีพแล้วนำผลสัมฤทธิ์ที่ได้มาเทียบ
เกรดแต่ละวิชาในแต่ละภาคเรียน

การจัดการเรียนรู้แบบกึ่งโฮมสคูล คือ การจัดการเรียนรู้ที่บ้านของคน
พิการ ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบพบกลุ่มและ
การเรียนรู้แบบโฮมสคูลเข้าด้วยกัน นำผลสัมฤทธิ์ที่ได้มาเทียบเกรดแต่ละวิชาในแต่ละ
ภาคเรียน (สำนักงาน กศน.กลุ่มเป้าหมายพิเศษ 2556)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 1 ตารางแสดงข้อมูลนักเรียนคนพิการตารางแสดงข้อมูลจำนวนนักเรียนทุกระดับที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

ลำดับ	รหัสสถานศึกษา	รหัสสถานศึกษา/สถานศึกษา	ทางการมองเห็น	ทางการได้ยิน	ทางสติปัญญา	ทางร่างกาย	ทางการเรียนรู้	ทางการพูด	ทางพฤติกรรม	ทางออทิสติก	พิการซ้ำซ้อน	รวม	หมายเหตุ
1	1247010001	ศูนย์การศึกษาคนออกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองสกลนคร	21	16	37	77	10	0	7	0	14	182	
2	1247020000	ศูนย์การศึกษาคนออกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอกุสุมาลย์	3	1	1	12	0	1	2	0	0	20	
3	1247030000	ศูนย์การศึกษาคนออกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอกุดบาก	4	8	4	15	0	1	1	0	0	33	
4	1247040000	ศูนย์การศึกษาคนออกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอพรรณานิคม	2	8	9	8	0	0	2	0	4	33	
5	1247050000	ศูนย์การศึกษาคนออกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอพังโคน	1	3	10	6	0	3	0	0	0	23	
6	1247060000	ศูนย์การศึกษาคนออกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภวาริชภูมิ	0	1	5	7	0	0	0	0	0	13	
7	1247070000	ศูนย์การศึกษาคนออกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอนิคมน้ำอูน	3	0	7	21	1	0	0	0	0	32	
8	1247080000	ศูนย์การศึกษาคนออกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอวานรนิวาส	8	5	12	27	1	4	9	1	8	75	
9	1247090000	ศูนย์การศึกษาคนออกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอคำตากล้า	7	2	8	9	2	0	5	2	0	35	
10	1247100000	ศูนย์การศึกษาคนออกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอบ้านม่วง	2	1	8	47	2	3	2	1	0	66	
11	1247110000	ศูนย์การศึกษาคนออกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภออากาศอำนวย	4	0	1	7	0	0	0	0	0	12	
12	1247120000	ศูนย์การศึกษาคนออกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอสว่างแดนดิน	7	3	7	30	1	1	2	0	0	51	
13	1247130000	ศูนย์การศึกษาคนออกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอส่องดาว	11	8	29	46	8	1	5	1	5	114	
14	1247140000	ศูนย์การศึกษาคนออกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเต่างอย	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
15	1247150000	ศูนย์การศึกษาคนออกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอโคกศรีสุพรรณ	5	5	6	28	0	0	2	0	1	47	
16	1247160000	ศูนย์การศึกษาคนออกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเจริญศิลป์	2	5	5	23	0	3	0	0	0	38	
17	1247170000	ศูนย์การศึกษาคนออกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอโพนนาแก้ว	31	0	23	8	9	1	0	0	0	72	
18	1247180000	ศูนย์การศึกษาคนออกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอภูพาน	9	16	14	5	3	0	5	0	1	53	
รวมทั้งสิ้น			120	82	186	376	37	18	42	5	33	899	

3.3 สิทธิและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาคนพิการ

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคนพิการเพื่อให้รู้เกี่ยวกับสิทธิ และ โอกาสทางการศึกษาของคนพิการ ตามกฎหมาย มีข้อบ่งชี้ดังนี้

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ผู้พิการหรือทุพพลภาพย่อมมีสิทธิเสมอกัน ในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยต้องจัดให้เป็นพิเศษ ตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้มีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยมีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับ มาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา

มาตรา 10 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 11 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับการศึกษาภาคบังคับตามมาตรา 17 และตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนให้ได้รับการศึกษานอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับ ตามความพร้อมของครอบครัว

มาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจาก พัฒนาการของผู้เรียนความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและ

รูปแบบการศึกษาให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และให้นำผลการประเมินผู้เรียนตามวรรคหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา 28 หลักสูตรการศึกษาระดับต่างๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับบุคคลตามมาตรา 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพ สาระของหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการ และวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุล ทั้งด้าน ความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม

จากสิทธิและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสำหรับคนพิการ ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้ คนพิการมีสิทธิและโอกาสทางการศึกษา พรบ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ผู้พิการหรือทุพพลภาพย่อมมีสิทธิได้รับการศึกษาไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยจัดการศึกษาตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ บิดามารดา มีหน้าที่จัดการศึกษาให้บุตรซึ่งอยู่ในความดูแล ตามการศึกษาภาคบังคับตามมาตรา 17 และตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องตลอดจนให้ได้รับการศึกษานอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับตามความพร้อมของคนพิการและครอบครัว และให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนจากพัฒนาการของผู้เรียนและการสังเกตพฤติกรรมการเรียนโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมกับวัยและศักยภาพของผู้เรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรให้สมดุล ด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม (พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.2551)

4. หลักสูตรการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

4.1 หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สำหรับคนพิการ

กำหนดแนวทางดำเนินงานไว้ว่า “ การจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะความพิการ เช่น ผู้ที่มีความบกพร่องในด้านต่างๆ ผู้มีความสามารถพิเศษ การศึกษาทางเลือกที่จัดโดยครอบครัวและองค์กรต่างๆ การจัดการศึกษาดังกล่าวสถานศึกษาสามารถปรับมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้โดยการอนุมัติจากปลัดกระทรวงศึกษาธิการผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการส่งเสริมสนับสนุนและประสานงานความร่วมมือ

การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย หรือหลักสูตรเฉพาะความพิการแต่ละประเภทของ กศน.ได้” ดังนั้น ในการจัดทำหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษา การวัดและประเมินผลการศึกษาให้สถานศึกษาดำเนินการให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภท ตามรูปแบบ หลักเกณฑ์และวิธีการที่สถานศึกษาเห็นสมควร โดยดำเนินการดังนี้

- วิเคราะห์หลักสูตร
- วิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการและ

ชุมชน

- กำหนดโครงสร้างหลักสูตรและหน่วยการเรียนรู้ของสถานศึกษา
- จัดทำแผนการเรียนรู้ร่วมกับนักศึกษาพิการและผู้ดูแลนักศึกษาคน

พิการ

- การวัดและประเมินผลการเรียน เป็นกระบวนการให้ได้มาซึ่งข้อมูล

สารสนเทศที่แสดงถึงการพัฒนาความก้าวหน้า ความสำเร็จ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพิการ และข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์เกิดการพัฒนาและเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ เกิดทักษะกระบวนการและค่านิยมที่พึงประสงค์ ซึ่งสถานศึกษาในฐานะเป็นผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษาจะต้องจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน และเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน การวัดและประเมินผล มี 2 ระดับ คือ

1. ประเมินในระดับสถานศึกษา เป็นการดำเนินการวัดผลการเรียนเป็นรายวิชา ประเมินกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประเมินคุณธรรม

2. การประเมินคุณภาพการศึกษานอกระบบระดับชาติ สถานศึกษาต้องจัดให้นักศึกษาพิการเข้ารับการประเมินในภาคเรียนสุดท้ายก่อนสอบปลายภาคเรียนนั้นๆ โดยไม่มีผลต่อการได้หรือตกของนักศึกษาพิการ

การวัดและประเมินผลการศึกษาเป็นรายวิชา ให้สถานศึกษาดำเนินการให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคลตามรูปแบบ หลักเกณฑ์และวิธีการที่สถานศึกษาเห็นสมควร ตามกรอบการวัดและประเมินผล การเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนี้

1. กรณีคนพิการที่สามารถเรียนได้เหมือนคนปกติทั่วไปให้ใช้เกณฑ์การประเมินผลในรายวิชานั้นๆ ตามปกติ

2. กรณีคนพิการที่สามารถเรียนร่วมกับคนปกติทั่วไปได้ แต่มีปัญหาข้อจำกัดหรืออุปสรรคต่อการเรียนรู้ต้องพิจารณาปรับวิธีการประเมิน การกำหนดเวลาในการประเมิน อุปกรณ์และเครื่องมือวัดผล สิ่งจำเป็นอื่นๆ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล

3. กรณีนักศึกษาพิการรุนแรง มีปัญหาไม่สามารถเรียนในรายวิชาใด ให้ประเมินผลตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) เป็นการประเมินเฉพาะบุคคลไม่ต้องเปรียบเทียบกับนักศึกษาปกติ สามารถใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การตอบคำถาม การปฏิบัติจริง ฯลฯ การรายงานผลการวัดและประเมินผลนักศึกษาพิการ

3.1 กรณีคนพิการที่สามารถเรียนได้เหมือนคนปกติทั่วไปให้ดำเนินการรายงานผลการวัดและประเมินผลตามระเบียบและเงื่อนไขหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.2 กรณีคนพิการที่สามารถเรียนร่วมกับคนปกติทั่วไปได้แต่มีปัญหาข้อจำกัดหรืออุปสรรคต่อการเรียนรู้แต่ได้รับการพิจารณาให้ปรับวิธีการประเมินการกำหนดเวลาในการประเมิน อุปกรณ์และเครื่องมือวัดผล สิ่งจำเป็นอื่นๆ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล ให้ดำเนินการรายงานผลการประเมินตามระเบียบและเงื่อนไขตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.3 กรณีนักศึกษาพิการรุนแรง มีปัญหาไม่สามารถเรียนในรายวิชาใด ให้ประเมินผลตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) เป็นการประเมินเฉพาะบุคคลไม่ต้องเปรียบเทียบกับนักศึกษาปกติ สามารถใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การตอบคำถาม การปฏิบัติจริง โดยเลือกใช้วิธีการประเมินให้สอดคล้องและเหมาะสมกับศักยภาพของแต่ละบุคคล ให้สถานศึกษารายงานผลความก้าวหน้าของนักศึกษาตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) เป็นระยะๆ และให้นำรายงานดังกล่าวแนบผลการเรียนในแต่ละภาคเรียนเพื่อให้ผู้ดูแลนักศึกษาคนพิการ และผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบเอกสารหลักฐานการศึกษา เอกสารหลักฐานการศึกษาให้เป็นไปตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด สถานศึกษาทุกแห่งต้องใช้เอกสารหลักฐานการศึกษาเหมือนกัน เพื่อประโยชน์ในการสื่อความเข้าใจที่ตรงกันและการส่งต่อ ได้แก่

- 1) ระเบียบแสดงผลการเรียนรู้
- 2) หลักฐานแสดงวุฒิการศึกษา (ประกาศนียบัตร)
- 3) แบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา
- 4) แผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)
- 5) รายงานผลการประเมินการดำเนินการตามแผน
- 6) แฟ้มประวัติและแฟ้มสะสมผลการเรียนของนักศึกษา

เอกสารหลักฐานการศึกษาอื่นๆ ที่สถานศึกษาต้องพิจารณาจัดทำ เพื่อใช้ประกอบการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามที่เห็นสมควร เช่น แบบประเมินผลกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต การประเมินคุณธรรม(คู่มือการดำเนินงานหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551)

5. ผลสำเร็จในการจัดการเรียนรู้

5.1 ความหมายและความสำคัญของผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้

หมายถึง กระบวนการที่ได้มาซึ่งข้อมูลสารสนเทศที่แสดงถึงการพัฒนาความก้าวหน้าความสำเร็จ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพเกิดทักษะกระบวนการและค่านิยมที่พึงประสงค์ ซึ่งสถานศึกษาในฐานะเป็นผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษาจะต้องจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาเพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกันและเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน

5.1.1 การวัดและประเมินผลรายวิชา เป็นการประเมินผลการเรียนรายวิชาสถานศึกษาต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรมและค่านิยม อันพึงประสงค์อันเป็นผลเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพียงใด และต้องมีการประเมินผลรวมเพื่อทราบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้หรือไม่อย่างไร ดังนั้นการวัดและประเมินผลจึงต้องใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายให้สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

5.1.2 การประเมินกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นการประเมินสิ่งที่คุณเรียนปฏิบัติเพื่อการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม โดยพิจารณาทั้งเวลาการเข้า

ร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและผลจากการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

5.1.3 การประเมินคุณธรรม เป็นการประเมินสิ่งที่ต้องการปลูกฝังในตัวผู้เรียนโดยประเมินจากกิจกรรมการเรียนรู้ทางด้านการพัฒนาตน การพัฒนางาน การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข การพัฒนาคุณภาพชีวิต การเข้าร่วมกิจกรรม การเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆ และกิจกรรมในลักษณะอื่นๆ ที่สถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

5.1.4 การประเมินคุณภาพการศึกษานอกระบบระดับชาติ สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนเข้ารับการประเมินคุณภาพการศึกษานอกระบบระดับชาติ ในภาคเรียนสุดท้ายของทุกระดับการศึกษาในสาระการเรียนรู้ที่สำนักงาน กศน. กำหนด การประเมินคุณภาพการศึกษานอกระบบระดับชาติมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบผลการเรียนของผู้เรียนสำหรับนำไปใช้ในการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษานอกระบบต่อไป การประเมินดังกล่าวไม่มีผลต่อการได้หรือตกของผู้เรียนผู้จบการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในแต่ละระดับการศึกษาต้องผ่านเกณฑ์การจบหลักสูตร ดังนี้

1. ผ่านการประเมินและได้รับผลการตัดสินการเรียนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด สาระการเรียนรู้ ทั้ง 5 และได้ตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดตามโครงสร้างหลักสูตร
2. ผ่านกระบวนการประเมินกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิตไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง
3. ผ่านกระบวนการประเมินคุณธรรม
4. เข้ารับการประเมินคุณภาพการศึกษานอกระบบระดับชาติ

5.2 ผลสำเร็จในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการเรียนรู้นอกระบบฯ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สำหรับนักศึกษาคนพิการ

ผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ข้อมูลที่แสดงออกหรือผลการดำเนินงานสำเร็จตามเป้าหมายที่สำนักงาน กศน. กำหนดไว้ ในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยใช้ตัวชี้วัดทั้งหมด 3 รูปแบบ

5.2.1 การจัดการเรียนรู้นอกระบบ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พ.ศ. 2551 แบบพบกลุ่มหมายถึง การจัดการเรียนรู้ โดยใช้หลักสูตรการศึกษานอกระบบ ระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

5.2.2 การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบโฮมสคูล หมายถึง เป็นการจัดการเรียนรู้ภายในครอบครัวที่บ้านได้ตลอดเวลา โดยขอใช้หลักสูตรที่มีมาเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดกระบวนการเรียนรู้โดย พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลคนพิการเป็นคนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย

ตนเอง

5.2.3 การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบกึ่งโฮมสคูล หมายถึง การบูรณาการรูปแบบการเรียนรู้แบบพบกลุ่ม และแบบโฮมสคูลเข้าด้วยกัน ครูผู้สอนคนพิการมีหน้าที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับคนพิการเป็นรายบุคคลตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกึ่งโฮมสคูล พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้ดูแลคนพิการเพื่อเป็นผู้ช่วยสอน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บ้านคนพิการ สัปดาห์ละ 1 ครั้งๆ ละไม่น้อยกว่า 9 ชั่วโมง โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้การศึกษาพื้นฐานจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะชีวิตให้กับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้ดูแลในการช่วยเหลือดูแลคนพิการในด้านการนิเทศ ติดตาม การวัดผลประเมินผล และการให้คำปรึกษาแนะนำคนพิการ

ตาราง 2 ตารางแสดงตัวชี้วัดผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ 3 แบบสำหรับ
คนพิการ สังกัดสำนักงานการศึกษาอรรถะบและการศึกษาตามอัธยาศัย
จังหวัดสกลนคร ด้านผลการปฏิบัติงาน มีดังนี้

หน้าที่ความรับผิดชอบ	นน.	เป้าหมายผลผลิต	ผลการประเมิน ระดับ3 ,2, 1	เฉลี่ย
1. การศึกษาขั้นพื้นฐาน - แผนการลงทะเบียนตลอดหลักสูตร - แผนการจัดการเรียนรู้รายภาคเรียน - แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP - แผนการสอนรายบุคคล IIP - แผนการเปลี่ยนผ่านและส่งต่อ ITP - รายงานผลการประเมินการดำเนินการ ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP - แฟ้มประวัติและแฟ้มสะสมผลการเรียน ของผู้เรียนคนพิการ - แผนและผลการปฏิบัติงานประจำเดือน	65	เป้าหมายผู้รับบริการ 8- 10 คน/ 3-5 คน (ตาม ประเภทความพิการ)		
		คุณภาพ		
		ความทันเวลา		
2. การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต -แผนงาน/โครงการการศึกษาเพื่อพัฒนา ทักษะชีวิต -ข้อมูลประวัติสะสมผล การเรียนของ กลุ่มเป้าหมาย	5	เป้าหมายผู้รับบริการ 20 คน		
		คุณภาพ		
		ความทันเวลา		
6.กิจกรรมการศึกษาตามอัธยาศัย	5	เป้าหมายผู้รับบริการ 20คน		
		คุณภาพ		
		ความทันเวลา		
7.หน้าที่อื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย	10	เป้าหมายผู้รับบริการ...คน		
		คุณภาพ		
		ความทันเวลา		
รวม	100	สรุปผลการประเมินด้านผลงาน =		

จากตาราง 2 แสดงตัวชี้วัดผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร ด้านผลการปฏิบัติงาน 3 แบบการจัดการการศึกษาเอกชนระบบ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้านผลการปฏิบัติงานของครูผู้สอนคนพิการ เช่น การศึกษาเอกชนระบบ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กระทรวง ศึกษาธิการได้ประกาศให้ใช้หลักสูตรการศึกษาเอกชนระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เมื่อวันที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2551 เป็นหลักสูตรที่มุ่งจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองอุดมการณ์การจัดการศึกษาตลอดชีวิต การสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ตามปรัชญา “คิดเป็น” เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตและสังคม มีการบูรณาการอย่างสมดุลระหว่างปัญญาธรรม ศิลปธรรม และวัฒนธรรม มุ่งสร้างพื้นฐานการเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และพัฒนาความสามารถเพื่อการทำงานที่มีคุณภาพ โดยให้ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมจัดการศึกษาให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน และสามารถตรวจสอบได้ว่า การศึกษาเอกชนระบบเป็นกระบวนการของการพัฒนาชีวิตและสังคม สามารถพึ่งพาตนเองได้ และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เป็นหลักสูตรที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการของบุคคลที่อยู่นอกระบบโรงเรียนซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ประสบการณ์จากการทำงาน และการประกอบอาชีพ โดยการกำหนดสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ให้ความสำคัญกับการพัฒนากลุ่มเป้าหมายด้านจิตใจให้มีคุณธรรมควบคู่ไปกับการพัฒนาการเรียนรู้ สร้างภูมิคุ้มกัน สามารถจัดการกับองค์ความรู้ ทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีเพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาสร้างภูมิคุ้มกันตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งคำนึงถึงธรรมชาติการเรียนรู้ของ ผู้ที่อยู่นอกระบบ และสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการสื่อสาร สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (2555, หน้า 1) ได้จัดทำหลักสูตรการศึกษานอกระบบ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยให้ความหมายไว้ว่าเป็นหลักสูตรที่มุ่งจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองอุดมการณ์การจัดการศึกษาตลอดชีวิต และการสร้างให้คนไทยรู้จักใช้ปัญญาแห่งการเรียนรู้ตามปรัชญา คิดเป็น เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตและสังคม และมีการบูรณาการอย่างสมบูรณ์และปัญญาธรรม และมุ่งสร้างพื้นฐานจากการเป็นสมาชิกในครอบครัว ชุมชน สังคมและพัฒนาทางด้านอาชีพเพื่อการมีงานทำ โดยมีคุณภาพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยแต่ละระดับใช้เวลาเรียน 4 ภาคเรียนยกเว้นกรณีที่มีการเทียบโอน แต่ทั้งนี้ต้องลงทะเบียนเรียนในสถานศึกษา

อย่างน้อย 1 ภาคเรียน

ตาราง 3 ตารางแสดงตัวชี้วัดผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ 3 แบบ
สังกัดสำนักงานศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
จังหวัดสกลนคร การประเมินคุณลักษณะในการปฏิบัติงานมีดังนี้

รายการประเมินคุณลักษณะในการปฏิบัติงาน	น้ำหนัก	ผลการประเมิน (ระดับ3,2,1)	คะแนนถ่วง น้ำหนัก
1.การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน	10		
2.การบริการที่ดี	10		
3.การส่งเสริมความชำนาญในงานที่ปฏิบัติ	5		
4.จริยธรรม	5		
5.การทำงานเป็นทีม	10		
6.การคำนึงถึงการใช้ทรัพยากร	5		
7.ความรอบรู้ในงานและความสามารถในการเรียนรู้	5		
8.ความเชื่อถือไว้วางใจและความเอาใจใส่ในงาน	5		
9.การมาทำงานและการตรงต่อเวลา	5		
10.การปฏิบัติตามคำสั่งและคำแนะนำของ ผู้บังคับบัญชา	5		
11.ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	5		
12.การวางแผนการทำงาน	10		
13.การตัดสินใจแก้ปัญหาในงาน	5		
14.ความสามารถในการสื่อสาร	10		
15.ความสามารถในการเป็นผู้นำทีม	5		
รวม	100	ผลการประเมินด้าน คุณลักษณะ =	

จากตาราง 3 แสดงตัวชี้วัดการจัดการศึกษานอกระบบ ระดับการศึกษาขั้น
พื้นฐาน พุทธศักราช 2551ด้านคุณลักษณะการปฏิบัติงาน ของครูผู้สอนคนพิการ
ประกอบด้วย การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน การบริการที่ดี การส่งเสริมความชำนาญในงานที่
ปฏิบัติ จริยธรรมการทำงานเป็นทีม การคำนึงถึงการใช้ทรัพยากร ความรอบรู้ในงานและ

ความสามารถในการเรียนรู้ความเชื่อถือว่าไว้วางใจและความเอาใจใส่ในงานการมาทำงาน และการตรงต่อเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งและคำแนะนำของผู้บังคับบัญชาความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์การวางแผนการทำงานการตัดสินใจแก้ปัญหาในงาน ความสามารถในการ สื่อสารและความสามารถในการเป็นผู้นำทีม

ตาราง 4 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษานอกระบบ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับคนพิการ

ที่	สาระการเรียนรู้	จำนวนหน่วยกิต					
		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษาตอนต้น		มัธยมศึกษาตอนปลาย	
1	ทักษะการเรียนรู้	5	-	5	-	5	-
2	ความรู้พื้นฐาน	12	-	16	-	20	-
3	ทักษะการประกอบอาชีพ	8	-	8	-	8	-
4	ทักษะการดำเนินชีวิต	5	-	5	-	5	-
5	ทักษะการพัฒนาสังคม	6	-	6	-	6	-
	รวม	36	12	40	16	44	32
		48 หน่วยกิต		56 หน่วยกิต		76 หน่วยกิต	
	กิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต	100 ชั่วโมง		100 ชั่วโมง		100 ชั่วโมง	

จากตาราง 4 แสดงโครงสร้างหลักสูตรการศึกษานอกระบบ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับคนพิการ

5.1.4 การลงทะเบียนเรียนรายวิชา

การลงทะเบียนเรียนตามโครงสร้างหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ให้ลงทะเบียนเรียนเป็นรายวิชาและตามจำนวนหน่วยกิตในแต่ละภาคเรียนดังนี้

1. ระดับประถมศึกษา ลงทะเบียนเรียนทั้งหมด ไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต ให้ลงทะเบียนเรียนได้ภาคเรียนละไม่เกิน 14 หน่วยกิต
2. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ลงทะเบียนเรียนทั้งหมด ไม่น้อยกว่า 56 หน่วยกิต ให้ลงทะเบียนเรียนได้ภาคเรียนละไม่เกิน 16 หน่วยกิต

3.ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ลงทะเบียนเรียนทั้งหมด ไม่น้อยกว่า 76 หน่วยกิต ให้ลงทะเบียนเรียนได้ภาคเรียนละไม่เกิน 20 หน่วยกิต

5.1.5 สารระการเรีนรู้

สารระและมาตรฐานการเรีนรู้ตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับ การศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วย 5 สารระการเรีนรู้ และ 18 มาตรฐานการเรีนรู้ ดังนี้

1. สารระทักษะการเรีนรู้ ประกอบด้วย 5 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 1.1 มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อการ เรีนรู้ด้วยตนเอง

มาตรฐานที่ 1.2 มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อการ ใช้แหล่งเรีนรู้

มาตรฐานที่ 1.3 มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อการ จัดการความรู้

มาตรฐานที่ 1.4 มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อการ คิดเป็น

มาตรฐานที่ 1.5 มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อการ วิจัยอย่างง่าย

2. สารระความรู้พื้นฐาน ประกอบด้วย 2 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 2.1 มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับ ภาษาและการสื่อสาร

มาตรฐานที่ 2.2 มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3. สารระการประกอบอาชีพ ประกอบด้วย 1 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 3.1 มีความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดีในงานอาชีพ มองเห็นช่องทางและตัดสินใจประกอบอาชีพได้ตามความต้องการ และศักยภาพของตนเอง

4. สารระทักษะการดำเนินชีวิต ประกอบด้วย 3 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 4.1 มีความรู้ ความเข้าใจ เจตคติที่ดีเกี่ยวกับปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงและสามารถประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม

มาตรฐานที่ 4.2 มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติที่ดี เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพส่งเสริมสุขภาพอนามัย และความปลอดภัยในการดำเนินชีวิต

มาตรฐานที่ 4.3 มีความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับ ศิลปะและสุนทรียภาพ

5. สาระการพัฒนาสังคม ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 5.1 มีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ประวัติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเมือง การปกครอง สามารถนำมาปรับใช้

มาตรฐานที่ 5.2 มีความรู้ ความเข้าใจ เห็นคุณค่า และสืบทอด ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

มาตรฐานที่ 5.3 ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยมี จิตสาธารณะเพื่อความสงบสุขของสังคม

มาตรฐานที่ 5.4 มีความรู้ ความเข้าใจ เห็นความสำคัญของ หลักการพัฒนา และสามารถพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน/สังคม
 หมายเหตุ สาระการเรียนรู้ความรู้พื้นฐาน มาตรฐานที่ 2.1 มีความรู้ความเข้าใจทักษะ พื้นฐานเกี่ยวกับภาษาและการสื่อสาร ซึ่งภาษาในมาตรฐานนี้หมายถึง ภาษาไทย และ ภาษาต่างประเทศ

จากโครงสร้างและการลงทะเบียนรายวิชาผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้ การลงทะเบียน รายวิชา ตามโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สำหรับคนพิการในแต่ละภาคเรียนซึ่งจะมีหน่วยกิต กำหนดไว้ในแต่ละระดับดังนี้ ระดับ ประถมศึกษา ไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต โดยลงทะเบียนได้ไม่เกิน 14 หน่วยกิต ระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น ไม่น้อยกว่า 56 หน่วยกิต โดยลงทะเบียนได้ไม่เกิน 16 หน่วยกิต และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่น้อยกว่า 76 หน่วยกิต และลงทะเบียนได้ไม่เกิน 20 หน่วยกิต นอกจากนี้ ยังมีสาระการเรียนรู้ 5 สาระประกอบด้วย สาระทักษะการเรียนรู้ สาระความรู้พื้นฐาน สาระทักษะการประกอบอาชีพ สาระทักษะการดำเนินชีวิตและสาระ ทักษะการพัฒนาสังคมและชุมชน ซึ่งการลงทะเบียนดังกล่าวเป็นการใช้แผนการลงทะเบียน การเรียนรู้เหมือนผู้เรียนปกติ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัย(กศน.)

6. บริบทของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยจังหวัดสกลนคร

สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม
อัธยาศัยจังหวัดสกลนคร มีบริบททั่วไปดังนี้ (สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและ
การศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร, 2556: 12-14)

6.1 ข้อมูลพื้นฐาน

เดิมสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
จังหวัดสกลนคร มีชื่อว่า “ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดสกลนคร ” ได้ประกาศ
จัดตั้งโดยกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2523 โดยใช้ชื่อย่อว่า
“ ศนจ.สน.” ได้ใช้งบประมาณในการก่อสร้างอาคารศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด
สกลนคร ในวงเงิน จำนวน 9.6 ล้านบาท โดยมี คุณหญิงอารี กุลรัตน์ อธิบดีกรมการ
ศึกษานอกโรงเรียนเป็นประธานวงศิลาฤกษ์ เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2523
การก่อสร้างได้แล้วเสร็จ เมื่อเดือน กรกฎาคม 2524 เป็นต้นมา

ต่อมาเมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2551 ได้เปลี่ยนชื่อและยกฐานะเป็น “สำนักงาน
ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร” ตาม พ.ร.บ.
การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. 2551 โดยใช้ชื่อย่อว่า “สำนักงาน
กศน. จังหวัดสกลนคร

6.2 โครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ ประกอบด้วย

- 1) สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
จังหวัดสกลนคร จำนวน 1 แห่ง
- 2) ห้องสมุดประชาชนจังหวัดสกลนคร จำนวน 1 แห่ง
- 3) ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ จำนวน
18 แห่ง
- 4) ห้องสมุดประชาชนอำเภอ จำนวน 16 แห่ง
- 5) ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” จำนวน 5 แห่ง
- 6) กศน.ตำบล จำนวน 125 แห่ง
- 7) ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน จำนวน 123 แห่ง
- 8) แหล่งเรียนรู้ จำนวน 153 แห่ง

6.3 ข้อมูลด้านบุคลากร

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสกลนคร มีผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 619 คน ประกอบด้วยผู้บริหารการศึกษา จำนวน 2 คน, ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 18 คน, ข้าราชการครู จำนวน 13 คน, บุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา 38 ค. (2) จำนวน 6 คน, ลูกจ้างประจำ จำนวน 10 คน, พนักงานราชการได้แก่ ตำแหน่ง ครูอาสาสมัคร การศึกษานอกโรงเรียน จำนวน 42 คน, ตำแหน่ง ครู กศน.ตำบล จำนวน 206 คน, ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป จำนวน 1 คน, ตำแหน่ง นักจัดการงานทั่วไป จำนวน 3 คน, ตำแหน่ง นักวิชาการเงินและบัญชี จำนวน 5 คน, ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนจำนวน 3 คน, ตำแหน่ง นักวิชาการคอมพิวเตอร์ จำนวน 2 คน, ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา จำนวน 4 คน, ลูกจ้างชั่วคราว ได้แก่ ตำแหน่ง ครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชน จำนวน 96 คน, ตำแหน่ง ครูประจำกลุ่ม จำนวน 26 คน, ตำแหน่ง ครูผู้สอนคนพิการ จำนวน 72 คน, ตำแหน่ง ครูผู้สอนเด็กเร่ร่อน จำนวน 2 คน, ตำแหน่ง บรรณารักษ์ (จ้างเหมา) จำนวน 21 คน, ตำแหน่ง พนักงานขับรถโมบาย จำนวน 1 คน, ตำแหน่ง นักการภารโรงห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” จำนวน 5 คน, ตำแหน่ง คณะกรรมการสถานศึกษา 144

6.4 ข้อมูลนักศึกษา

ตาราง 5 แสดงข้อมูลจำนวนนักศึกษาทุกระดับที่ลงทะเบียนใน ปีการศึกษา 2557

ที่	สถานศึกษา	ปีการศึกษา 2557						รวม
		ระดับการศึกษา						
		ประถม		มัธยมตอนต้น		มัธยมตอนปลาย		
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
1	กศน.อ.เมืองสกลนคร	335	613	1,005	736	1,486	907	5,082
2	กศน.อ.กุสุมาลย์	43	96	123	204	144	176	786
3	กศน.อ.กุดบาก	66	118	250	250	413	401	1,498
4	กศน.อ.พรรณานิคม	76	175	239	304	455	426	1,675
5	กศน.อ.พังโคน	58	66	148	181	214	209	876
6	กศน.อ.วาริชภูมิ	13	14	111	118	126	141	523
7	กศน.อ.นิคมจำจาน	50	86	138	90	132	130	626
8	กศน.อ.วานรนิวาส	82	173	350	363	436	550	1,954
9	กศน.อ.คำตากล้า	50	41	108	135	126	167	627
10	กศน.อ.บ้านม่วง	67	76	282	280	321	426	1,452
11	กศน.อ.อากาศอำนวย	76	58	338	29	375	414	1,558
12	กศน.อ.สว่างแดนดิน	193	307	602	538	544	572	2,756
13	กศน.อ.ส่องดาว	57	96	169	184	178	223	907
14	กศน.อ.เต่างอย	10	41	123	140	204	203	721
15	กศน.อ.โคกศรีสุพรรณ	118	151	204	158	291	206	1,128
16	กศน.อ.เจริญศิลป์	18	13	145	87	207	162	632
17	กศน.อ.โพนนาแก้ว	113	109	263	168	468	346	1,467
18	กศน.อ.ภูพาน	77	63	218	193	381	278	1,210
	รวม	1,502	2,296	4,816	4,426	6,501	5,937	25,478

จากตาราง 5 แสดงข้อมูลจำนวนนักศึกษาทุกระดับที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ที่มา สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร แสดงให้เห็นว่า ข้อมูลจำนวนนักศึกษาทุกระดับที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ที่สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร มีจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 25,478 คน โดยมีจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนมากที่สุดคือ กศน.อำเภอเมืองสกลนคร จำนวน 5,082 คน และ จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนน้อยที่สุดคือ กศน.อำเภวาริชภูมิ จำนวน 523 คน

6.5 การจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ

การจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการของ กศน.จัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ เพื่อใช้ในการพัฒนากระบวนการคิดและทักษะประสบการณ์ที่เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษสำหรับคนพิการ ครอบครัวคนพิการและผู้ดูแลคนพิการอย่างต่อเนื่องให้เป็นการพัฒนาโครงสร้างทางการเรียนรู้ของครอบครัวคนพิการ 3 แบบ คือ (สำนักงาน กศน. กลุ่มเป้าหมายพิเศษ:2556)

6.5.1 การจัดการเรียนรู้แบบพบกลุ่มสำหรับคนพิการ หมายถึง การจัดการเรียนรู้เฉพาะคนพิการ ที่สามารถเดินทางมาเรียนร่วมกันได้ที่ศูนย์การเรียนรู้สำหรับคนพิการพบกลุ่มกับครูผู้สอนคนพิการโดยตรงสัปดาห์ละ 9 ชั่วโมงโดยการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP)และสอนเสริมในเนื้อหาที่ไม่สามารถเรียนได้ทันโดยการกำหนด การเรียนรู้แบบพบกลุ่มสำหรับคนพิการเป็นการจัดการศึกษาที่เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นหลักมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อหาสิ่งที่ได้ไปศึกษาค้นคว้าแล้วนำมาเสนออภิปรายและสรุปร่วมกันในลักษณะ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ทั้ง 3 ระดับ เช่น ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

6.5.2การจัดการเรียนรู้โดยครอบครัวหรือโฮมสคูล (Home school) หมายถึงการจัดการเรียนรู้ภายในครอบครัวที่บ้านได้ตลอดเวลาโดยขอใช้หลักสูตรที่มีมาเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการกระบวนการเรียนรู้โดย พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลคนพิการเป็นคนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการศึกษาอีกทางเลือกหนึ่งที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้เปิดโอกาสให้ครอบครัวที่ต้องการจัดการศึกษาให้แก่บุตรหลานตามแนวคิดของตนเองและยังให้สิทธิ์ที่จะได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐ สำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอีกด้วยโฮมสคูลจะต้องเป็นการจัดกิจกรรมการ

เรียนการสอนที่ได้ถูกวางแผนขึ้นอย่างตั้งใจสำหรับเด็กที่เป็นสมาชิกในครอบครัว โดยกิจกรรมส่วนใหญ่เกิดขึ้นในบ้านและสภาพการณ์แบบครอบครัว แล้วทำให้บ้านกลายเป็นบ้านแห่งการเรียนรู้ มีพ่อแม่ ผู้ปกครองทำหน้าที่เสมือนครู หรือผู้กำกับดูแลกิจกรรมที่จัดขึ้นที่บ้านและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้มาสู่ลูก การจัดการศึกษาในลักษณะนี้ จะเอื้อเพื่อต่อพ่อแม่ที่สนใจและต้องการจัดการศึกษาให้กับลูกด้วยตนเอง (สำนักงาน กศน.กลุ่มเป้าหมายพิเศษ : 2556)

6.5.3 การจัดการเรียนรู้ กศน.แบบกึ่งโฮมสคูล (Semi Home School) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบพบกลุ่มและแบบโฮมสคูลเข้าด้วยกัน โดยนำข้อเด่นของทั้ง 2 รูปแบบมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความต้องการของคนพิการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีครูผู้สอนคนพิการ ทำหน้าที่เป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับคนพิการเป็นรายบุคคลตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกึ่งโฮมสคูลและครูผู้สอนคนพิการจัดกิจกรรมให้กับ พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้ดูแลคนพิการ เพื่อให้สามารถเป็นผู้ช่วยสอนในการนำคนพิการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูจัดให้โดยครูผู้สอนคนพิการจะมา จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บ้านคนพิการ สัปดาห์ละ 1 ครั้งๆ ครั้งละไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมงโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้การศึกษาพื้นฐานให้กับคนพิการไปพร้อมกับกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะชีวิตให้กับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้ดูแลในการช่วยเหลือดูแลคนพิการให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ทั้งในด้านการนิเทศ ติดตาม การวัดผลประเมินผลและการให้คำปรึกษาแนะนำคนพิการ เมื่อครูผู้สอนคนพิการได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จแล้วในแต่ละสัปดาห์ (สำนักงาน กศน.กลุ่มเป้าหมายพิเศษ : 2556)

จากการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ สรุปได้ดังนี้ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการนอกระบบโรงเรียนในภาพรวมของ สำนักงาน กศน. เป็นการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย 3 แบบประกอบด้วย การเรียนรู้แบบพบกลุ่ม การเรียนรู้แบบโฮมสคูลและการเรียนรู้แบบกึ่งโฮมสคูล ควบคู่กันซึ่งการศึกษานอกระบบเป็นการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานคู่ขนานกับการศึกษาในระบบโรงเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับการศึกษาได้จัดการศึกษาต่อเนื่องเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต พัฒนาทักษะอาชีพ และการศึกษาตามอัธยาศัยตามวิถีการดำเนินชีวิตทั่วไป และเพื่อให้การจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับคนพิการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ต่อนักศึกษาพิการ สำนักงาน กศน. จึงกำหนดแนวทางการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับคนพิการนี้ขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของครูผู้สอนคน

พิการ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ ได้นำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับโอกาสและสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.6 สภาพปัญหาในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนพิการ

ของสำนักงาน กศน.จังหวัดสกลนคร

จากการประเมินผลการประเมินคุณภาพของสถานศึกษาจากต้นสังกัดของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พบว่าครูผู้สอนคนพิการมี สภาพ ปัญหาที่พบพอจะสรุปได้คือ ครูผู้สอนคนพิการไม่ค่อยทราบบทบาทหน้าที่ของตนเองครูผู้สอนคนพิการ ยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 บางสถานศึกษาให้ครูผู้สอนคนพิการรับผิดชอบทั้งผู้เรียนคนพิการและคนปกติ รวมแล้วประมาณ 60 คนโดยอ้างว่าเพื่อให้สามารถขอใบประกอบวิชาชีพครูได้ ซึ่งความเป็นจริงครูผู้สอนคนพิการสามารถขอใบประกอบวิชาชีพครูได้ถ้าจัดการเรียนการสอนขั้นพื้นฐานตามบทบาทหน้าที่ บางสถานศึกษายังให้ครูผู้สอน คนพิการปฏิบัติงานที่ กศน.อำเภอ โดยปฏิบัติหน้าที่งานธุรการ การเงิน บัญชี ฯลฯและบางสถานศึกษายังให้ครูผู้สอนคนพิการปฏิบัติงานที่ กศน.อำเภอ ครึ่งวันในตอนเช้าและยังพบว่าครูผู้สอน คนพิการมี สภาพ ปัญหาที่พบคือ ครูผู้สอนคนพิการ ในสังกัด สนง.กศน.จังหวัดสกลนคร ไม่ได้จบปริญญาตรี ในสาขาการศึกษาโดยตรงจึงทำให้ไม่เข้าใจกระบวนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในด้านต่างๆ ที่แน่ชัด อาทิ เช่น การจัดทำแผนการเรียนรู้และกระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลต่อผลสำเร็จในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาคนพิการ กศน.จึงได้จัดรูปแบบการจัดการเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสกลนคร : 2557)

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาคนพิการ ผู้วิจัยได้ศึกษาจาก หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการทั้งในและนอกประเทศ ดังนี้

7.1 งานวิจัยในประเทศ

แรกขวัญ นามสว่าง (2558, หน้า 141) การการศึกษาสภาพจริงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูเด็กได้แก่บกพร่องทางการเรียนรู้ นักเรียนและการจัดสภาพแวดล้อมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรวมทั้งการสัมภาษณ์ ครูนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครอง ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัญหาด้านครูผู้สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่าการคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก เนื่องจากต้องมีแพทย์เฉพาะทางรับรอง ปัญหาครูขาดทักษะในการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนรวมทั้งการจัดทำสื่อที่เหมาะสม และปัญหาครูการศึกษาพิเศษที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษมีจำนวนน้อย

2. ปัญหาด้านนักเรียน พบว่านักเรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่ออก เนื่องจากไม่ทราบพื้นฐานของรูปและเสียงสระและพยัญชนะ ทำให้นักเรียนมีปัญหาด้านการอ่าน ส่งผลให้กลายเป็นเด็กขาดความมั่นใจ ไม่กล้าแสดงออก มีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

3. ปัญหาด้านผู้บริหารสถานศึกษา พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาขาดความรู้และประสบการณ์ ไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษาพิเศษ ไม่ให้การสนับสนุนเงินงบประมาณ ในด้านการสนับสนุนเงินงบประมาณในการจัดซื้อสื่ออุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนเด็กและไม่สนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมทางการศึกษาพิเศษ

4. ปัญหาด้านผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กพิเศษ และผู้ปกครองส่วนใหญ่ไปทำงานนอกบ้าน เด็กอาศัยอยู่กับปู่ ย่า ตา ยาย ซึ่งอ่านหนังสือไม่ออกทำให้เด็กบกพร่องทางการเรียนรู้มีปัญหาเพิ่มมากขึ้น

5. ปัญหาด้านบริบทภายในห้องเรียน พบว่า โรงเรียนมีปัญหาด้านงบประมาณในการจัดสนับสนุนการจัดสถานที่และการจัดสภาพแวดล้อม ให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยเฉพาะ ทำให้บริบทและสภาพแวดล้อมให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ไม่ได้รับการสนับสนุนที่ตรงกับความต้องการจำเป็นพิเศษ นอกจากนี้สภาพห้องเรียนไม่เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพราะมีพื้นที่จำกัด

วิรัตน์ วิทยานุวัฒน์ (2545, หน้า 34) ศึกษาแนวทางส่งเสริมการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 บทคัดย่อ ที่กล่าวว่า ปัญหาในด้านบุคลากรคือครูส่วนใหญ่ไม่มี

วุฒิหรือไม่ผ่านการอบรมเรื่องการศึกษาพิเศษด้านแผนการสอนและโครงการสอนครูไม่
เข้าใจการจัดทำแผนการสอนและโครงการสอนครูมีภาระงานมากแนวทางพัฒนาควร
จัดการอบรม ประชุมชี้แจง จัดหาเอกสารให้กับครูศึกษาจนปฏิบัติได้จริง ควรนิเทศติดตาม
ผลการปฏิบัติงานของครูอย่างสม่ำเสมอและลดภาระงานพิเศษของครู

กัญญารัตน์ ว่องศิริกุล (2550, บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพการบริหาร
โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวมภายใต้โครงสร้างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษากระบี่พบว่าโรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมตอบสนองความต้องการของ
นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและด้านบุคลากรมีการสร้างความเข้าใจในเรื่องการจัดการ
เรียนรวมแก่บุคลากรในโรงเรียนมากที่สุด

ผดุง อารยะวิญญู (2544 : หน้า 25) ศึกษาความรู้พื้นฐานและแนวทาง
พัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยให้นักเรียนผลัดเปลี่ยนกับครูในการ
สอนให้นักเรียนมีโอกาสสอนกันเองบ้าง แต่ครูจะต้องสอนให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างก่อน
แล้วครูแนะนำนักเรียนว่าจะปฏิบัติอย่างไรบ้าง การแนะนำอาจจะทำในลักษณะของ
การอภิปรายกลุ่มย่อยๆเมื่อนักเรียนเข้าใจแล้วนักเรียนสามารถผลัดเปลี่ยนกับปฏิบัติหน้าที่
ผู้สอนหรือหัวหน้ากลุ่ม ในการสอนเป็นกลุ่มเล็กๆ นั้นครูจะไม่ทำหน้าที่บรรยายเนื้อหา แต่
จะคอยกระตุ้นโดยการสนทนาเพื่อให้นักเรียนเกิดแรงขับจากภายใน เพื่อให้อยากรู้อยาก
เรียน อยากทำงานให้เสร็จตามที่ได้รับมอบหมาย

วิรัตน์ วิทยานุวัฒน์ (2545 ,บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพและแนวทางการมี
ส่วนร่วมของบุคลากร ที่เกี่ยวข้อง ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวม2 สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัยเขต 1 บทคัดย่อกล่าวว่ ควรมีการเตรียมนักเรียนที่มี
ความต้องการพิเศษก่อนเข้าเรียน และควรมีการเตรียมผู้ปกครอง โดยเชิญมาประชุมชี้แจง
เข้าเยี่ยมชมกิจการของโรงเรียน เพราะผู้ปกครองไม่มี

สมสกุล ศรีสวัสดิ์. (2546,หน้า 45) ศึกษาการปฏิบัติงานของผู้บริหาร
โรงเรียน ในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษของโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาอำเภอเมืองลำพูนบทคัดย่อ กล่าวว่า ปัญหาสำคัญที่พบในการปฏิบัติงาน
ด้านวิชาการคือ ครูขาดแคลนและต้องทำหน้าที่หลายด้านด้านบุคลากร ครูไม่เพียงพอ
ด้านงบประมาณคืองบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอ ด้านบริหารทั่วไป คือขาดการ
ประชาสัมพันธ์และประสานงานกับชุมชน

สมพร หวานเสรีจ (2544 : หน้า 22) ที่ได้กล่าวถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อสภาพการจัดการศึกษาเรียนร่วมที่มีประสิทธิภาพสรุปได้ ดังนี้บทบาทของผู้บริหาร ผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีความสำคัญมากในการบริหารจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน ต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการจัดการเรียนร่วมต้องสนับสนุนจัดให้มีการเรียนร่วมในสถานศึกษาโดยร่วมมือกับบุคลากรและผู้ปกครองตลอดจนบุคคลในชุมชนที่ให้ความสนใจเด็กพิการ ต้องวางแผนจัดระเบียบวาระการประชุมกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน และเห็นความสำคัญในบทบาทของผู้เชี่ยวชาญแต่ละด้านให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้แก่เด็กพิการให้เท่าเทียมกันทุกคน และจะต้องจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกและร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญจาก หลายสาขาในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตารางต่างๆ แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และเทคนิคการช่วยเหลือเด็ก ตลอดจนการจัดขนานของห้องเรียนให้เหมาะสม จัดหาครูผู้ช่วย อบรมบุคลากรและสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง พัฒนาการเป็นผู้เชี่ยวชาญเท่าที่โอกาสจะอำนวย และสนับสนุนให้ครูที่สอนเด็กทั่วไปในห้องเรียนได้มีความรู้ ความสามารถ ในการสอนแบบต่างๆ และจัดตารางในการปรึกษาหารือแก้ปัญหาาร่วมกันกับครูการศึกษาพิเศษ ส่วนการให้ความร่วมมือของผู้บริหารในการร่วมวางแผนการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

สุรินทร์ ยอดคำแพง (2542 : หน้า 26) ศึกษาสภาพ การจัดการเรียนรู้อ การเขียนพญัญชนะไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ได้สรุปกล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนร่วมมีดังนี้คือ ผู้ปกครองเด็กปกติมีเจตคติที่ไม่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและมีความเชื่อเกี่ยวกับความบกพร่อง หรือ ความต้องการพิเศษที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม ดังนั้นถ้าให้ เด็กมีความต้องการพิเศษมาเรียนร่วมกับลูกของตนเองแล้วจะทำให้ลูกของตนเองเป็นเด็กที่มีความบกพร่องหรือมีความต้องการพิเศษด้วย หรือทำให้ลูกของตนเองมีผลการเรียนที่ต่ำลงดังนั้น โรงเรียนต้องให้ความรู้ กับผู้ปกครองเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในการปฏิบัติตนต่อบุตรหลานและให้เข้าร่วมทำกิจกรรมกับการจัดการเรียนร่วม มีส่วนในการในการวางแผนเตรียมความพร้อมนักเรียน การจัดหาสื่อ จัดบริบทและสภาพแวดล้อมทั่วไปเพื่อเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้

ไสว พักขาว (2542 : หน้า 234) ศึกษา การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้ รูปแบบ STAD เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนคนพิการ กล่าววว่า โรงเรียนต้องจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้รู้และเข้าใจว่าบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนมุ่งให้เด็กมีความสุข ไม่ตึงเครียดผ่อนคลาย ทั้งนี้พิจารณาตามจำนวนนักเรียนและสภาพความ

พิการของเด็ก โดยจัดเป็นสัดส่วนเพื่อความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน สะอาด อากาศถ่ายเทได้ดีมีแสงสว่างพอเหมาะทั้งไกลจากเสียงรบกวน นอกจากนี้ควรมีสถานที่ จัดเก็บห้องสื่อวัตกรรมการที่ชัดเจน รวมทั้งจัดพื้นที่หรือสนามเด็กเล่นที่สามารถกระตุ้น กิจกรรมสร้างสรรค์เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มากที่สุด

พนันชัย อินทรราชย์ (2542 , หน้า 37) ศึกษาสภาพปัญหาการได้รับสิ่ง อำนวยความสะดวกสื่อ บริการและช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาของนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้ ในโรงเรียนแกนนำ จัดการเรียนร่วม สำนักงาน พื้นที่การศึกษา ขอนแก่น เขต 5 บทคัดย่อ ที่กล่าวถึงเรื่องอาคาร สถานที่และสิ่งแวดล้อมว่าส่วนใหญ่ยังไม่ ได้มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ จึงทำให้เกิดปัญหาใน การจัดการเรียน

สมศักดิ์ โสธาวร (2543, หน้า 54) ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและ ข้อเสนอแนะการเรียนร่วมกันของเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน ประถมศึกษา .บทคัดย่อ ที่กล่าวถึงข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนร่วมด้านอาคารสถานที่ว่า ควรปรับปรุงอาคารสถานที่ให้มีอยู่ให้เอื้อต่อการจัดการเรียนร่วมให้มีห้องน้ำห้องสุขาอยู่ ใกล้กับห้องเรียน

วิรัตน์ วิทยานุกวัฒน์ (2545, บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพปัญหาและความ ต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้ด้านการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 ผลปรากฏว่า ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัญหาด้านครูผู้สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่า การตัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก เนื่องจากต้องมี แพทย์เฉพาะทางรับรอง ปัญหาครูขาดทักษะในการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งการจัดทำสื่อที่เหมาะสม และปัญหาครูการศึกษาพิเศษที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษ มีจำนวนน้อย

2. ปัญหาด้านนักเรียน พบว่า นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่ออก เนื่องจากไม่ทราบพื้นฐานของรูปและเสียงสระและพยัญชนะ ทำให้นักเรียนมีปัญหาด้าน การอ่าน ส่งผลให้กลายเป็นเด็กขาดความมั่นใจ ไม่กล้าแสดงออก มีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชา ภาษาอังกฤษและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

3. ปัญหาด้านผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาขาด ความรู้ และประสบการณ์ ไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษาพิเศษ ไม่ให้การสนับสนุนเงิน

งบประมาณ ในด้านการสนับสนุนเงินงบประมาณในการจัดซื้อสื่ออุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนเด็กและไม่สนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมทางการศึกษาพิเศษ

4. ปัญหาด้านผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กพิเศษ และผู้ปกครองส่วนใหญ่ไปทำงานนอกบ้าน เด็กอาศัยอยู่กับปู่ ย่า ตา ยาย ซึ่งอ่านหนังสือไม่ออกทำให้เด็กบกพร่องทางการเรียนรู้มีปัญหามากขึ้น

กัญญารัตน์ ว่องศิริกุล (2550, บทคัดย่อ) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครผลปรากฏว่า พบว่า ระดับความต้องการจำเป็นในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สภาพความเป็นจริงในปัจจุบันและสภาพความต้องการที่คาดหวัง โดยรวมสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.08), และสภาพความต้องการที่คาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.81) รายด้าน โดยเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI modify) จากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้การบริหารจัดการหลักสูตร สภาพความเป็นจริงในปัจจุบันอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.97) สภาพความต้องการที่คาดหวัง อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.80) การพัฒนาสื่อเทคโนโลยีและสารสนเทศทางการศึกษา สภาพความเป็นจริงในปัจจุบันอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.03) สภาพความต้องการที่คาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.83, S.D. = 0.40) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารงานวิชาการ สภาพความเป็นจริงในปัจจุบันอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.10, S.D. = 0.50) สภาพความต้องการที่คาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.87) การจัดการเรียนรู้และการวัดประเมินผล สภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.10) สภาพความต้องการที่คาดหวัง อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.81) และการประกันคุณภาพ สภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.17) สภาพความต้องการที่คาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.78)

ปรานอม สุวรรณพรหม (2547, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการในรูปแบบเรียนร่วมคนพิการที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในชั้นเรียนร่วมกับเด็กในโรงเรียนทางดงรัฐราษฎร์ อุปถัมภ์ จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาผลกิจกรรมการเรียนการสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องอาณาจักรพีช ในด้านพหุพิสัย ทักษะพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย โดยศึกษาจากกลุ่มเป้าหมายนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน 3 คนผลการศึกษาสรุปได้ว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทุกคน มีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น มีทักษะในการทำงาน

เป็นกลุ่มทักษะการปฏิบัติการชีววิทยาในกิจกรรมสูงขึ้น และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์
 เพญพร เสระทอง (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้
 ของคนพิการ โดยใช้รูปแบบการการใช้เกมเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รายวิชา
 คณิตศาสตร์ของนักเรียนคนพิการที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งกรณีเป็นเพศชายที่
 มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของ
 การใช้กระบวนการเรียนรู้โดยใช้เกมเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน
 คนพิการที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ผลการศึกษาพบว่า หลังการใช้เกมส์เพื่อพัฒนา
 ผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์ การบวก การลบเลข การแก้โจทย์ปัญหาการ บวก ลบ ของรัก
 เรียนคนพิการที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีคะแนน สูงขึ้นร้อยละ 72.72 และมี
 นักเรียนมีพฤติกรรมที่แสดงออกในขณะที่เรียน โดยใช้เกมส์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ
 เรียนรู้การให้ความร่วมมือและกิจกรรมอย่างมีความสุข

สุภาพร ชินชัย (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้
 ในรูปแบบการพัฒนาพัฒนาการของนักเรียนคนพิการ กรณีศึกษาโรงเรียนรวมในจังหวัด
 เชียงใหม่ ด้วยวิจัยเชิงคุณภาพ คือการสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์เจาะลึกการสังเกตทั้ง
 แบบมีส่วนร่วม และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม นอกจากนี้ยังมีการใช้แบบวัดความรู้รูปแบบ
 วัดเจตคตินักเรียนต่อเพื่อนที่มีความต้องการพิเศษ และแบบเจตคติต่อเด็กที่มีความ
 ต้องการจำเป็นพิเศษ ผลการศึกษาปรากฏว่า โรงเรียนยังมีปัญหาในการจัดการเรียนรู้รวม
 กล่าวคือ ครูยังขาดความรู้ในเรื่อง 1) การกรองเด็กประเภทต่างๆ 2) เทคนิคการสอนและ
 3) การกระตุ้นพัฒนาการนอกจากนี้ยังพบว่า เพื่อนที่มีเจตคติที่มีต่อเด็กที่มีความจำเป็น
 พิเศษ ในขณะที่เดียวกับเด็กที่มีความจำเป็นพิเศษยังไม่ยอมรับความบกพร่องของตนเองและ
 ผู้ปกครองยังขาดการเอาใจใส่ช่วยช่วยเหลือบุตรหลานของตนอย่างเต็มที่

พจน์ วงศ์ปัญญา (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการ
 เรียนการเรียนรู้รายวิชาพค 21001 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษา
 ตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2535 ที่เน้นการสร้างโครงงาน จากภาพรวมของ
 กิจกรรมการเรียนการสอนโดยการทำโครงงาน พบว่า นักเรียนทุกกลุ่ม มีความรู้ความ
 เข้าใจในการทำโครงงานอยู่ในระดับดีมาก

นายสุระศักดิ์ อักษร (2551, บทคัดย่อ) การพัฒนาการจัดการเรียนรู้
 แบบโครงงาน เรื่องผลิตภัณฑ์จากผ้าไหมลายขิด กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและ
 เทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนทุ่งไผ่พิทยา รัชมังคลาภิเษก อ.อุทุมพรพิสัย
 จ.ศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน มีประสิทธิภาพ

เท่ากับ 89.39 / 83.48 มีค่าดัชนี ประสิทธิภาพของการเรียนรู้แบบโครงการ เท่ากับ 0.76 หมายความว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 76 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียน ด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงการมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมี คะแนนเฉลี่ย 4.61

บุศริน ช่างสลัก (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้คู่มือการจัดการเรียนรู้โดยการทำให้โครงการ สำหรับครูการศึกษาออกโรงเรียน จังหวัดนครพนม พบว่า ครูการศึกษาออกโรงเรียนสามารถนำคู่มือการจัดการเรียนรู้โดยการทำให้โครงการ ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในระดับมากและ มีความพึงพอใจในการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยการทำให้โครงการ ทุกเรื่องอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้มีความคิดเห็นว่าคุณ่มือการจัดการเรียนรู้โดยการทำให้โครงการ สำหรับครูการศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดนครพนม มีประโยชน์โดยสร้างความรู้ความเข้าใจ ทำให้สามารถจัดกระบวนการเรียนรู้โดยการทำให้โครงการได้ สามารถให้คำปรึกษาแนะนำนักศึกษาในการจัดทำโครงการได้ เป็นการสร้างเจตคติที่ดีให้กับผู้เรียน สามารถวัดผลงานของผู้เรียนได้ สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและครอบครัวได้ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาความคิดเห็นของ www.ssru.ac.th นักศึกษา พบว่า นักศึกษา มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกระบวนการจัดทำโครงการ ทุกเรื่องอยู่ในระดับมาก และสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากครูผู้สอนไปใช้ในการจัดทำโครงการและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำให้โครงการ ทุกเรื่องอยู่ในระดับมาก โดยสามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาตนเอง ครอบครัว และการพัฒนาอาชีพได้และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชน สังคม

จากงานวิจัยในประเทศ พอจะสรุปได้ดังนี้ ในการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ นั้นเป็นจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายกระบวนการซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพของคนพิการ เป็นรายบุคคล หรือเป็นคนพิการที่อยู่ในกลุ่มความพิการเหมือนกัน เช่น การจัดการเรียนรู้โดยหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 การจัดการเรียนรู้รายวิชาชีววิทยา (ปรานอม สุวรรณพรหม 2547) และนอกจากนั้นยังมีการใช้เกม ในการพัฒนาสมองให้กับคนพิการในการคิด เช่น เกมคณิตศาสตร์ ในการ บวก ลบ และการแก้โจทย์ปัญหาและ นอกจากนั้นทุกอย่างจะมีผลสัมฤทธิ์สูงหรือต่ำนั้นต้องควบคู่กับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการเรียนรู้ หรือช่วยเหลือในการทำบ้านของคนพิการ (วิไลลักษณ์ มะยัง 2550)

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Cox (1987) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ เพื่อดูผลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สำหรับคนพิการทางการเรียนรู้ ที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์ โดยศึกษาจากนักเรียนเกรด 5 จำนวน 273 คน ใน Neosho School District ผลการวิจัยพบว่า การเตรียมการสอนของครูอย่างมีระบบจะมี ผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนคณิตศาสตร์ มีผลต่อเจตคติในการเรียนคณิตศาสตร์ และมีผลต่อตัวนักเรียน ในด้านมนทัศน์ทางคณิตศาสตร์

สร้างความตระหนักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ถูกต้องจากผลการวิจัยดังกล่าวสรุปผลได้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ต้องได้รับการประเมินและคัดแยกที่เหมาะสม และถูกต้องจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางที่สอดคล้องกับกฎหมายในประเทศสหรัฐอเมริกาที่ว่าด้วยการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ individuals with disabilities education act IDEA ซึ่งถือเป็นกฎหมายสาธารณะ (Public Law) และกฎหมายแห่งสมาพันธรัฐ (Federal Law) ที่ทุกรัฐต้องยึดและปฏิบัติตามได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในเรื่องของการประเมินเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และเด็กที่มีความบกพร่องด้านต่างๆ เพื่อจะได้พิจารณาตัดสินใจได้ว่าเด็กคนใดสมควรได้รับการศึกษาพิเศษและความช่วยเหลืออื่นๆ ที่สอดคล้องกับประเภทความบกพร่องของตน (Overton, 2003)

จากงานวิจัยต่างประเทศ พอจะสรุปได้ดังนี้ ในการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการควรมีการเตรียมการสอนของครูอย่างมีระบบ จะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียน และมีผลต่อเจตคติในการเรียนรู้และมีผลต่อตัวนักเรียนในด้านมนทัศน์ทางความคิดและจินตนาการ (Cox (1987) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ เพื่อดูผลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ สำหรับคนพิการทางการเรียนรู้ที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์